Osnovna šola Rodica
Domžale, Kettejeva ulica 13

POVEJ, KAKO SE PIŠEŠ IN POVEM TI, OD KOD SI

Pojavljanje in pomen priimkov učencev OŠ Rodica danes v primerjavi s priimki učencev jarške šole pred stotimi leti

Gibanje znanost mladini

Raziskovalna naloga s področja slovenščine

Avtorici: **Ana Lamberšek in Meta Plaznik**, 7. razred

Mentorici: **Vilma Vrtačnik Merčun**, prof. geogr. in soc. in
Sabina Burkeljca, prof. slov. in univ. dipl. bibl.

Domžale, marec 2010

K A Z A L O

Stran

1 Povzetek …… 3

2 Zahvala ……. 3

3 Uvod: cilji raziskave, metode dela, hipoteze …..…… 4

4 Teoretični del ……. ……. ……..…… 5

5 Pogostost priimkov …… ……. 8

6 Spreminjanje priimkov …… 10

7 Pomen in izvor priimkov …… 11

8 Razprava ……..…… 15

9 Zaključek ……. 16

10 Literatura in viri …… 17

11 Priloge …….. 18

1 POVZETEK

Z raziskovanjem sva hoteli ugotoviti, kateri so najpogostejši priimki na naši šoli in od kod izvirajo. Po abecednem redu sva izpisali vse priimke učencev OŠ Rodica, pa tudi priimke učencev jarške šole (ki je predhodnica naše šole) pred stotimi leti. Ugotovili sva, da imamo na šoli 393 različnih priimkov, v jarški šoli pa je bilo pred stotimi leti 116 različnih priimkov. Danes so najpogostejši priimki učencev Horvat, Grošelj in Resnik (pojavijo se po šestkrat) ter Cerar, Gostič, Leben, Brnot, Podbevšek in Zakrajšek, ki se pojavijo po štirikrat. Trikrat se pojavi 26 priimkov, med njimi tudi priimek Novak. Horvat in Novak, najpogostejša priimka v Sloveniji, sta med najpogostejšimi tudi na naši šoli. Med priimki učencev pred sto leti so najpogostejši priimki: Žagar, Martinec in Janežič (desetkrat in več), Šteblaj, Tancek, Zalokar, Štembal, Maček (7 do 9 krat) in Kavčič, Kramar, Novak, Platnar, Slabič in Šuštar (šestkrat). Če upoštevava samo priimke, za katere sva ugotovili ali predvidevali nastanek, potem ugotavljava, da največ priimkov učencev naše šole izvira iz vzdevkov (po lastnostih, po živalih in po hišnih imenih) in sicer 34 % (npr. Bec, Bernardič, Brancelj, Burkelca, Burja, Capuder, Cerar itd.) Po kraju je poimenovanih 29 % priimkov učencev (npr. Cedilnik, Globočnik, Homar, Horvat, Hribar, Hrovat, Jama, Kamenšek, Kamin itd.), 22 % po imenih (npr. Andrejič, Andrejka, Blaž, Blažič, Blažinič, Cvetko, Florjančič, Gorše, Jakopin, Jeretina itd.) in 15 % po poklicih ali položaju prvih ljudi, ki so jih nosili (npr. Bergant, Cimperman, Dečman, Godec, Gostič, Kavčič, Knez itd.). Podobnega nastanka so tudi priimki učencev jarške šole pred sto leti. Nekoliko več je bilo le priimkov iz vzdevkov (za 2 % več kot danes) in priimkov iz poklicev, predvsem nemških (za 10 %). Za petino priimkov nisva našli razlage. Nerazložljivi so ostali večinoma priimki iz drugih jezikov. 37 % priimkov učencev jarške šole pred sto leti se pojavlja na naši šoli še danes.

2 ZAHVALA

Zahvaljujeva se učiteljici Vilmi Vrtačnik Merčun za pomoč in nasvete pri raziskovanju. Hvala tudi knjižničarki Sabini Burkeljca za svetovanje in pregled najine raziskovalne naloge in za pomoč pri iskanju literature ter najinim staršem za potrpljenje in podporo.

3 UVOD

Za to raziskovalno nalogo sva se odločili zato, ker naju je zanimalo, od kod izvirata najina priimka. Kasneje sva se odločili, da bi bila raziskovalna naloga koristnejša, če bi raziskali še priimke sošolcev in drugih učencev na naši šoli. Iz literature sva izvedeli zanimivost, da je včasih za nekatere priimke veljal rek: »Povej, kako se pišeš in povem ti, od kod si!«. To danes ne velja več, saj so se naši predniki v zadnjih šestih stoletjih, odkar imajo poleg mena tudi priimek, poročali in preseljevali, poleg tega pa niso vsi priimki nastali na tak način.

3.1 OPREDELITEV PROBLEMA – RAZISKOVALNO VPRAŠANJE

Za cilj raziskovanja sva si najprej zastavili naslednji dve vprašanji:

- Kateri so najpogostejši priimki na naši šoli?
- Od kod izvirajo oziroma kaj pomenijo priimki učencev naše šole?

Kasneje sva izvedeli, da so dosegljive redovalnice učiteljice Angele Janša, ki je učila v jarški šoli (ta je predhodnica naše šole) pred drugo svetovno vojno. Zato sva dodali še eno vprašanje in sicer:

- Koliko je še priimkov učencev je danes istih na OŠ Rodica kot pred stotimi leti v jarški šoli?

3.2 METODE DELA

Potem, ko sva opustili raziskovanje rodbinskih imen Lamberšek in Plaznik, sva najprej sestavili delovni načrt, v katere sva predvideli, kako naj bi raziskovanje priimkov učencev potekalo. Nato sva priimke iz seznamov učencev po posameznih oddelkih naše šole izpisali po abecednem redu. Ugotovili sva, da imamo na šoli 393 različnih priimkov. Nato sva prebirali literaturo o priimkih in nekaj osnovnih značilnostih izpisali za teoretični del. Izpisali sva še priimke iz starih redovalnic jarške učiteljice Angele Janša, ki jih hrani arhiv Kulturnega društva Groblje. Sledilo je zamudno iskanje virov za razlago posameznih priimkov. Z mentorico smo obiskale Narodno univerzitetno knjižnico in v glavni čitalnici iskale članke o razlaganju izvora priimkov. Kasneje nama je mentorica priskrbela še nekaj literature iz Slovanske knjižnice v Ljubljani. Delo je bilo zamudno, dolgotrajno in neskončno dolgo, nikoli dokončano. Potem sva imeli še težave z računalniki, ki so nama izbrisali velik del že opravljenega dela in sva že skoraj obupali. Potrebno je bilo velik del virov podatkov poiskati še enkrat itd. Zaradi stiske s časom sva morali najino raziskovanje zaključiti sredi dela, čeprav nisva uspeli razložiti pomena vseh priimkov. Tako prepuščava nekaj priimkov v raziskovanje prihodnjim generacijam ali pa posameznikom, za katere nisva uspeli razložiti priimkov, da se podajo na težavna pota raziskovanja.

3.3 HIPOTEZE

Pred raziskovanjem sva predvidevali naslednje rezultate.

- Na naši šoli (OŠ Rodica) je največ naslednjih priimkov: Horvat, Grošelj in Novak.
- Največ priimkov učencev na naši šoli izvira iz lastnosti oseb, prednikov, ki so priimke prvič nosili, ter iz poklica, ki so ga opravljali.
- Predvidevali sva, da so najstarejši priimki na našem območju Žagar, Grilj in Petrovič, zato so bili ti priimki verjetno prisotni že pred sto leti v jarški šoli.

4 TEORETIČNI DEL

Preden sva začeli z raziskovanjem, sva natančno pregledali vso razpoložljivo literaturo na spletnih straneh in v domžalski knjižnici.

»Priimki so glede nastanka v primerjavi z imeni bistveno mlajši. Nastali so v Italiji v 9. stoletju. V začetku je to bila bolj moda kot družbena potreba. Najprej so jih začeli uporabljati višji sloji, predvsem zaradi **dedovanja** imetja, podpirale so jih tudi oblasti zaradi izterjatve **davkov**, potem meščani, kar je bila zlasti v večjih mestih že potreba, ker samo vzdevki ob imenih niso več zadostovali za prepoznavanje. Najkasneje so se priimki uveljavili v kmečkem okolju, posebno pri ljudeh brez posestva, imetja, t. j. med hlapci in deklami. Te so, tudi ko so uradno že imeli priimke, vaščani še vedno poznali samo po imenih. Iz Italije se je moda priimkov širila v sosednje dežele. Tako tudi k nam v smeri proti Dunaju. Na slovenskem ozemlju so bili priimki v 14. stoletju še precej redki, zelo pa so se razvili v 15. in dokončno v 16. stoletju. Prej so se uveljavili na zahodnem delu slovenskega ozemlja ter prej v mestih kot na deželi. V času Primoža Trubarja so bili priimki na slovenskem ozemlju že splošno uveljavljeni.
Sam izraz priimek pove, da je to »ime, ki stoji pri imenu« in skupaj z njim že stoletja poimenuje ljudi, da jih lahko razpoznamo (identificiramo) in razlikujemo med seboj. To je »ime, ki ga ima kdo po starših«, pomeni pa lahko tudi »pridevek, vzdevek«. Skupaj z imenom tvori dvodelno imensko formulo, t. j. ime + priimek. Pri Rusih je znana trodelna imenska formula, tro- ali večdelna pa je bila značilna za starorimski imenski ustroj. Najbolj tipična prepoznavna lastnost priimka je, da je deden, t. j. da se deduje, prenaša z očeta na sina, s sina na vnuka itn.« *(http://www2.arnes.si/~gljsentvid10/oseb_stran/slo_pomenljivi_priimki.html 22.10.2009)*

Ivan Koštial že leta 1927 v reviji Mladika o nastanku priimkov piše takole: »Vsi priimki se dajo razdeliti v šest skupin:

- **iz osebnih (krstnih) imen;**
- **po telesnih in duševnih svojstvih;**
- **po obrti, stanu in službi;**
- **po prejšnjem bivališču;**
- **po legi hiše ali posestva in**
- **po hišnem znamenju.«** (I. Koštial, 1927, str. 114).

Preden na podlagi literature pojasniva nastanek priimkov, naj opredeliva nekaj pojmov imenoslovnega raziskovanja, ki so nama koristila pri razumevanju tega področja. Veda, ki se ukvarja z razlago (lastnih) imen, se imenuje **imenoslovje ali onomastika. Etimologija** razlaga besede po izvoru. **Lastno ime** je, če poimenujemo osebe (fizične in pravne),

zemljepisne in druge danosti, kar nedvoumno opredeljuje poimenovani objekt. **Metronimik** je ime, ki je izpeljano iz materinega imena, **patronimik** pa je izpeljano iz očetovega imena. Imena so lahko tudi mikrotoponim ali ledinsko ime nekega območja, hidronim, vodno ime (reke, jezera, potoka itd.), hagionim ali svetniško ime, fitonim ali rastlinsko ime in etnonim ali etnično ime (http://www.rodoslovje.com/priimki/orodjarna.htm, 25. 9. 2009).

Priimki iz osebnih (krstnih) imen

»Imenski priimki so po nastanku razne oblike rojstnih imen. Za razločevanje oseb enakega imena so začeli prvotna imena spreminjati na dva načina:

- ali so jih okrajšali, npr. Fabe iz Fabijan, Fele iz Felicijan, Lipe iz Filip
- ali pa so jim pritikali razna obrazila … Nekatera obrazila so izražala prikupnost ali priljubljenost osebe, druga zaničevanje ali posmeh, tretja so imela pomanjševalen ali povečevalen pomen, itd. V skupini imenskih priimkov bi kazalo opozoriti na patronimika in metronimika. To so priimki, ki so izpeljani z obrazilom –ič ali –ovič iz očetovega, redko materinega imena …« (S. Bunc, 1962, str. 174).

»Tukaj je treba ločiti priimke z obrazilom –ič (oziroma –ovič) od vseh drugih, ki so stvorjeni s kako drugo priponko ali nimajo nobene priponke.« (I. Koštial, 1927, str. 114). Pavle Merku o priimkih s končnico na -ič piše takole: »Zmotno je mnenje, da so priimki na –**ič** srbski. Priimke na –ič srečujemo v Trstu že od leta 1308, ko se Srbom še sanjalo ni, da bi kdaj imeli priimke. Imena po očetu ali materi ali drugemu reditelju ali rediteljici na –ič so namreč lastna vsem slovanskim jezikom. Pri tvorbi **patronimičnih** in podobnih priimkov konkurira v slovenščini s prejšnjo pripono še druga: **-ec**, s starinsko pisavo –**ic**, pri narečno zapisanih priimkih v Istri in Benečiji tudi –**ac.** Obe priponi sta prvotno služili za tvorbo manjšalnic. **Patronimiki** ter podobni priimki so neke vrste manjšalnice: Petrič pomeni sprva »mali Peter«, potem tudi »Petrov sin«. Ko se obe priponi združita, nastane sprememba zaradi prilikovanja –**ec** - **-ič** = **-čič**. Ta sestavljena pripona doživi predvsem na Goriškem novo spremembo v –**šič**.« (P. Merku, 2004, str. 11).

»Tuje, navadno dolgo svetniško ime, ki ga je kdo prejel pri krstu, je bilo za domačo rabo preokorno, zato so ga v domači govorici okrajšali. Včasih so ohranili zadnji del imena, npr. Tine iz Valen-tin ali Mar-tin; Gor-še iz Gre-gor. Navadno pa so sprejeli prvi del, npr. Bole iz Bol-antin iz Valentin. Iz okrajšane oblike tuje ime ni bilo več razvidno, zato so na domačo okrajšano obliko dostavljali domače končnice, kakor da je osnova slovenska, npr. Repe, nastalo iz Rupe, okrajšano iz Rupert, Repše, Repina, Repinc, Repovš itd. Znamenito je tudi to, da so tvorjena skoraj vsa ta imena po enem kopitu, s končnicami –e, -ec, -še, -in, -ina, -ih, -ha, -ovh, -ovš. To obliko imajo pa le najstarejša imena, pozneje ni imel jezik več stare moči in tuji vplivi prevladujejo pri končnicah (obrazilih).« (A. Breznik, 1967, str. 259–260).

Krajevni priimki

»Krajevni priimki so se razvili iz krajevnih imen, to je iz imen naselij, gora, voda, dežel in ledin. Takšen priimek pove, kje je bil prvi nosilec rojen, kje je imel svoje bivališče ali od kod je prišel v novi dom. Taki priimki poimenujejo človeka:

- po deželi (Korošec, Kočevar …),
- po narodih (Hrvat, Hrovat, Vogrin …),
- po naseljih (Brezčnik, Robar …),
- po legi hiše (Hribar, Skalar, Klančar …). …

Krajevni priimki so po izvoru mnogokrat hišna imena, ki so se naslonila na ledinske oznake. Hišna imena je ustvarilo ljudstvo, v tujih pisarnah pa so jih prikrajali nemški in latinski izreki in pisavi ali pa so jih prevajali.« (S. Bunc, 1962, str. 175).

»Najti moramo izhodiščno krajevno ime, **mikrotoponim** ali kakšno drugo posebno ozemeljsko oblikovitost ipd. To pa ni vedno tako enostavno, saj gre praviloma za manjše kraje, zaselke, samotne kmetije, ledinska imena, za nazive najrazličnejših tereskih značilnosti itd. … Zelo nazorno lahko sledimo nastajanju priimkov na –šek in –nik npr. v urbarju za Gornji Grad iz leta 1426, ki obsega drugo izredno zanimivo področje krajevnih priimkov, kjer se stikata areala priimkov na –šek in –nik (primer Grobelšek, Grobelnik).« (J. Keber, 1982, str. 232, 236).

Priimki po poklicu ali stanu

»Stanovski priimki nam kažejo stan ali poklic, obrt ali rokodelstvo, pa tudi lahko samo začasno zaposlitev, ki jo je opravljal prvi nosilec takšnega priimka. … v fevdalni dobi … je skoraj vsaka večja naselbina imela svojega župana, kovača, tkalca, čevljarja, krčmarja, mlinarja in kolarja. … Mnogo stanovskih priimkov imamo v dveh oblikah, v slovenski in nemški, včasih tudi še v italijanski, furlanski ali madžarski. … ker so tujejezični gospodarji zapisovali v svoje urbarje in matice naša imena … v prevodu. … Tako imamo dvojne priimke: Kovač – Šmid, Lončar – Hafner, Ribič – Fišer, Kalec – Veber. Latinske priimke pa ni ustvarila samo rimska cerkev, ampak je marsikateri slovenski izobraženec v dobi humanizma in renesanse po tedanji evropski navadi sam prevedel svoje ime v latinščino ali celo v grščino: Voglar – Carbonarius, Tkalex – Textor, Mlinar – Molitor, Ribič – Pescator, Pisar – Scriba, Krznar – Pelicanus itd.« (S. Bunc, 1962, str. 175).

»V manjši vasi ali na trgu je bilo veliko rokodelcev, ki so bili tako markantni, da so potem človeka poimenovali po poklicu. Najstarejši priimek, ki ga poznam, je poklicno ime Tkalec, ki potem postane Kalec, Kalčič ali Kavčič, v 19. stoletju pa se je kakšen učen župnik ali uradnik izmislil, da je lepše izgovarjati Kalc. Velikokrat se je priimek spreminjal po napačnem tolmačenju slavistov in drugih …« (P. Merku, http: //www.mladina.si /tednik/ 200420/, 27.2.2010).

Priimki po vzdevkih

»… Vzdevni priimki označujejo človeka po njegovih telesnih posebnostih in duševnih lastnostih ali pa tudi po kakem drugem znaku, ki je značilen zanj ali za njegovo hišo. Semkaj spadajo izrazi za živali in rastline, jedi in pijače, obleko in obutev, denar in uteži, starostno dobo in čas rojstva, sorodstvene zveze, pa tudi obrtniški izdelki, orodje in snov.« (S. Bunc, 1962, str. 176).

»Živalski priimki so v Sloveniji zelo pogosti, bolj kot drugod po Evropi. Posebno ptičja imena, sem skoraj gotov, da gre samo za **metonimične** priimke, ki vzporejajo ljudi z živalskimi značilnostmi, z njihovim videzom, značajem, zvit kot lisica. … Bodisi pastir bodisi kmet poznata rastlinski in živalski svet veliko bolje od nas meščanov. V Benečiji sem poznal ljudi, ki so poznali ime vsake rastline in vsako žival. …« (P. Merku, http: //www.mladina.si/tednik/ 200420/, 27.2.2010).

»Živalski in rastlinski priimki imajo v glavnem dvojni izvor.

- Veliko jih izhaja iz starih hišnih imen. V srednjem veku je namreč v mestu in trgu skoraj vsaka hiša imela kako znamenje ali grb, navadno žival ali rastlino ali tudi kak drug predmet, po katerem se je imenovala. Takšna znamenja so uporabljali namesto sedanjih hišnih številk. Takšno hišno ime se je z lahkoto preneslo na gospodarja in postalo priimek.
- Živalski in rastlinski priimki pa imajo lahko še drug izvor. … Imena živali in rastlin so se prenesla na človeka, ki je bil po kaki posebnosti ali lastnosti podoben tej ali oni živali ali rastlini. Medved je bil izredno močan ali precej neroden človek ali pa je rad godrnjal; Zajec je bil strahopeten, imel je posebno dolge noge ali uhlje. Hrast je bil človek nenavadno trdnega zdravja ali čvrste postave; Kopriva je bil najbrž hudo zbadljiv človek itd. … po predmetih (Kožuh, Opeka, Žakelj …), … po telesnih lastnostih (Bradač, Nosan, Grbec je bil grbav), … Na barvo las kažejo Bevc, Erjavec, na čas rojstva Božič, Nedeljko, …« (S. Bunc, 1962, str. 177).

Funkcije priponskih obrazil

»Poznavanje funkcij posameznih priponskih obrazil imenoslovcu lahko pomaga tudi pri razlagi prvotnega pomena priimkov. Tako je npr. pri priimkih na **–šek** in **–nik** predvidljiv nastanek iz krajevnih imen, prav tako pri priimkih na **–ar.** Priponsko obrazilo –ar lahko kaže tudi na nastanek iz imena delujoče osebe, poklicna, naziva, funkcije ipd. Priponska obrazila, kot **–ič, -ovič, -e, -(e)c** itd., kažejo na izpeljavo iz imena očeta, so torej patronimični. … Pri določenem obrazilu je lahko prišlo tudi do razširitve njegove prvotne funkcije – verjetno odvisno od priimkove podstave. Tako npr. **–šek**, ki običajno tvori priimke iz krajevnih imen, lahko nastopa tudi v vlogi patronimičnega sufiksa, npr. Kramaršek, Kramarič itd.« (J. Keber, 2001, str. 97–110)

5 POGOSTOST PRIIMKOV

Vse priimke učencev sva razvrstili po abecednem redu in vpisali oddelke, v katerih so učenci z določenim priimkov (prilogi 1 in 2). Ugotavljava, da se 61 % priimkov učencev pojavi samo enkrat, 30 % priimkov po dvakrat, 7 % po trikrat ter 2 % po štirikrat in več.

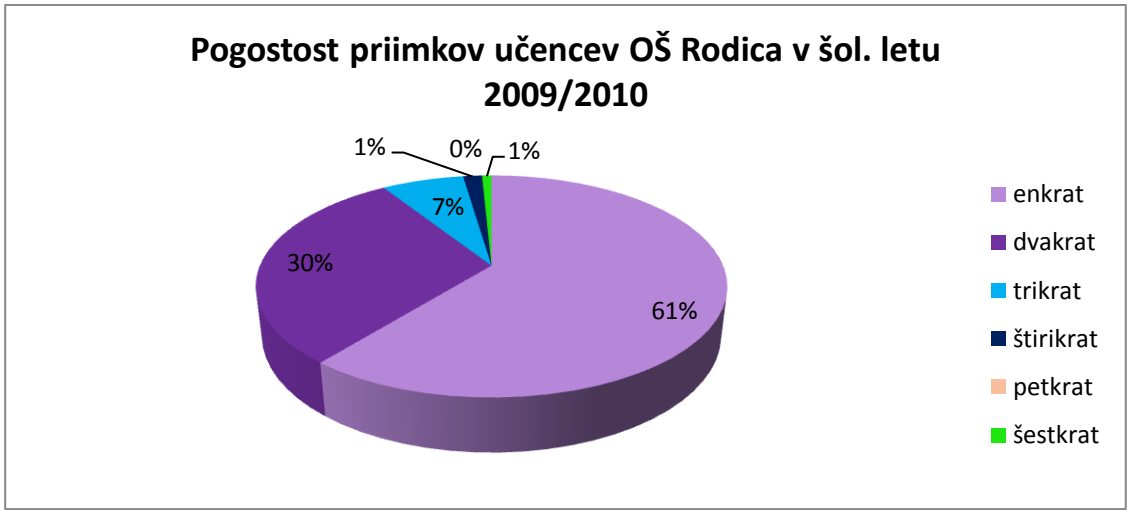
Najpogostejši priimki učencev v šolskem letu 2009/2010 so:

- po šestkrat se pojavijo: Grošelj, Horvat in Resnik;
- po štirikrat se pojavijo: Cerar, Gostič, Leben, Brnot, Podbevšek in Zakrajšek,
- po trikrat pa se pojavi še 26 drugih priimkov.

Preglednica 1: Pogostost priimkov učencev OŠ Rodica v šolskem letu 2009/2010

Pogostost	Št. priimkov
enkrat	235
dvakrat	116
trikrat	26
štirikrat	6
petkrat	0

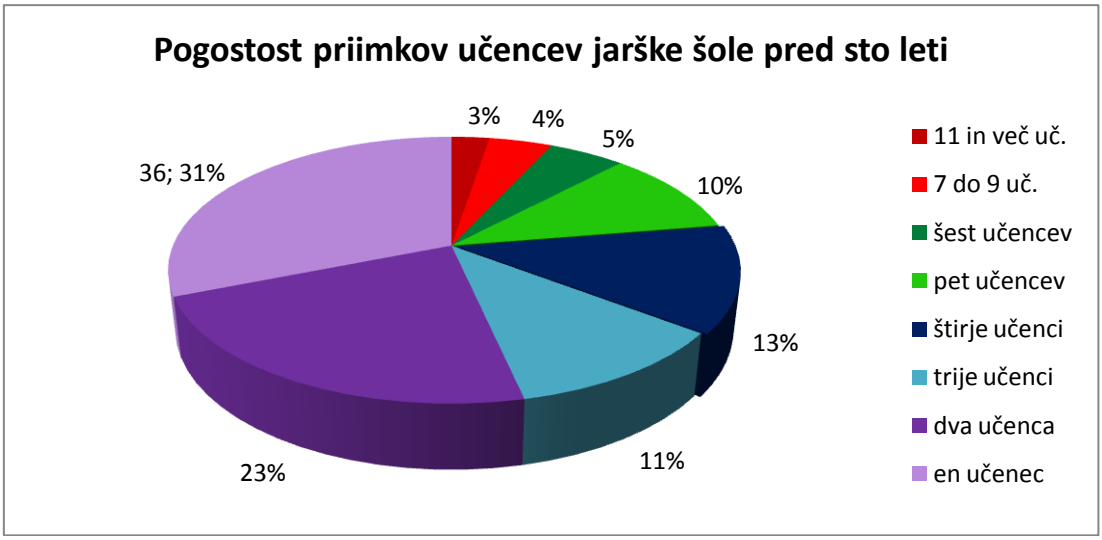
šestkrat	3

Pred sto leti so učenci z našega območja osnovno šolo obiskovali v Jaršah. Šola je bila zgrajena leta 1906, pred tem so morali otroci hoditi v šolo v Mengeš. Na osnovi redovalnic dolgoletne jarške učiteljice Angele Janša, ki jih hrani Kulturno društvo Groblje, sva priimke takratnih učencev razvrstili po abecednem redu in ugotavljale pogostost takratnih priimkov ter jih primerjali z današnjimi priimki učencev naše šole (priloga 3 in 4).

Ugotavljava, da so imeli učenci jarške šole pred sto leti **116** različnih priimkov.

Pogostost	Št. priimkov
11 in več uč.	3
7 do 9 uč.	5
šest učencev	6
pet učencev	12
štirje učenci	15
trije učenci	13
dva učenca	26
en učenec	36

Ugotavljava, da je bila pred sto leti v jarški šoli pogostost nekaterih priimkov mnogo večja kot danes, saj se je 7 % priimkov pojavljalo po sedem in večkrat. Takšno dejstvo si razlagava s tem, da je bilo pred sto leti v družinah še veliko otrok, danes pa imajo družine večinoma po enega ali dva otroka, redkeje tri ali več otrok.

Najpogosteje so se pred sto leti pojavljali naslednji priimki:

- nad desetkrat: Žagar, Martinec in Janežič,
- sedemkrat do devetkrat: Šteblaj, Tancek, Zalokar, Štembal, Maček,
- šestkrat: Kavčič, Kramar, Novak, Platnar, Slabič in Šuštar,
- petkrat: Čepelnik, Gabrič, Glasič, Grbec, Intihar, Košak, Nahtigal, Stele, Šesek, Škraba, Polž in Tič,
- štirikrat: Borštnar, Cimperman, Giudiciosi, Grum, Koščak, Krivec, Mavc, Mav, Močnik, Pirnat, Podbevšek, Pristavc, Ručigaj, Sedej in Šušteršič.

Zanimalo naju je, koliko priimkov učencev, ki so hodili v jarško šolo pred sto leti, se pojavlja na naši šoli danes. Ugotavljava, da so to priimki:
Cedilnik, Cerar, Cimperman, Jeretina, Kavčič, Kobilca, Kos, Košak, Majdič, Martinec, Mazi, Novak, Pavli, Pirnat, Podbevšek, Ravnikar, Repar, Rode, Rozman, Ručigaj, Škrjanec, Šubelj, Tomažič, Vamplin, Velkavrh, Zalokar, Žargi. Najina mentorica pa se spominja, da so se v preteklih letih učenci naše šole pisali tudi: Erjavšek, Gabrič, Gerbec, Hauptman, Javornik, Lekše, Makovec, Mali, Močnik, Nahtigal, Ogrinc, Slabič, Šušteršič, Tič, Ves in Zajec.

Če upoštevamo vse te priimke, ki so se pojavljali že pred sto leti, ugotovimo, da se je najmanj 43 nekdanjih priimkov ohranilo na našem območju, kar predstavlja 37 % priimkov učencev jarške šole pred sto leti.

6 SPREMINJANJE PRIIMKOV

Iz nekaterih starih in današnjih priimkov učencev lahko sklepamo na isti izvor, ker gre le za majhno spremembo priimka pri zapisu. Taki priimki so:

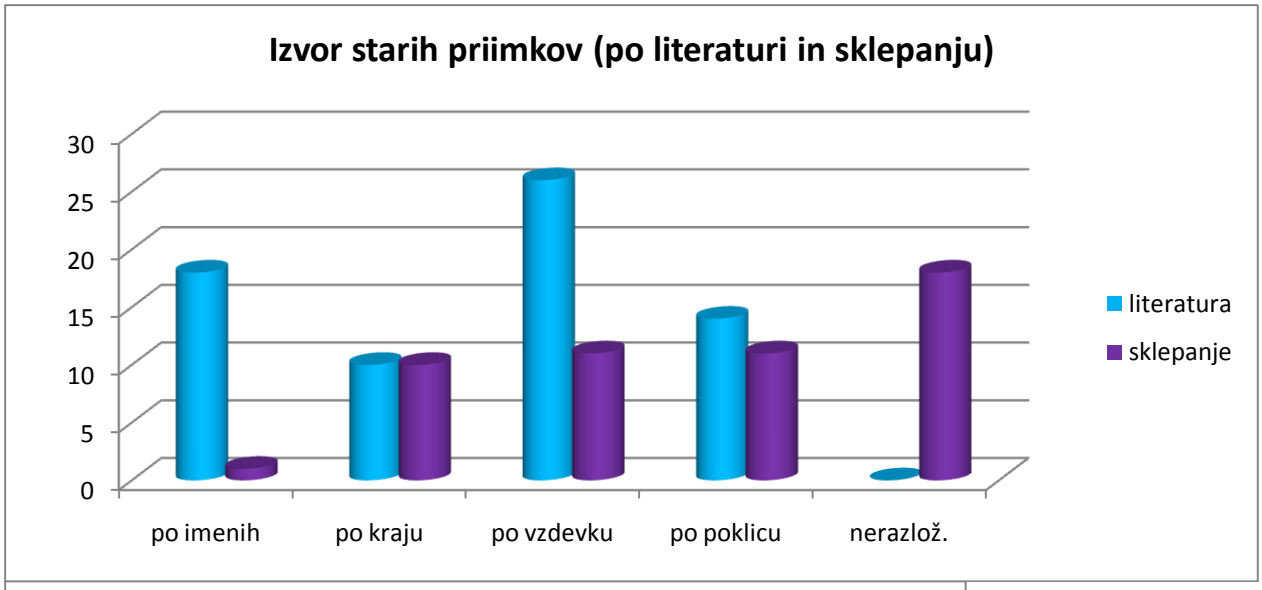
- Cepelnik, Čepelnik, Čepolnik (pred sto leti)
- Germek, Grmek – danes Grm
- Glasič, Glašič (pred sto leti)

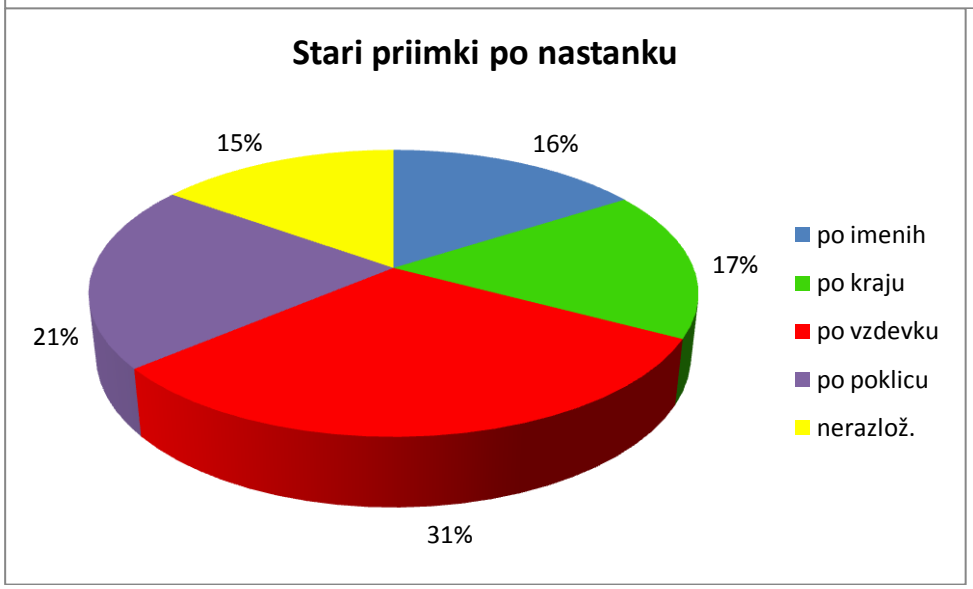
- Grbec – danes Gerbec
- Homar, Humar (danes)
- Horvat, Hrovat (danes)
- Janežič, Janželj (pred sto leti)
- Jerše, Ješe (danes)
- Koščak, Košak – danes Košak
- Moder, Modic – danes Modrin
- Močilnikar, Močnik – danes Močnik
- Ogrinc – danes Vogrin
- Povše – danes Povh
- Pivc, Pivec (danes)
- Ravnikar – danes Ravnikar, Ravnjak
- Repar – danes Repar, Repas
- Rojec – danes Rojs
- Rozman – danes Rozman, Rožman
- Šarec – danes Šabec
- Širc – danes Šircelj
- Škraba – danes Škrabar
- Škrjanec – danes Škrjanec, Škorjanc
- Šteblaj, Štembal (pred sto leti)
- Šuštar, Šušteršič – danes Šušteršič
- Tkalec – danes Tekavc
- Vrenk – danes Vrenjak
- Žagar, Žargi – danes Žargi

7 POMEN IN IZVOR PRIIMKOV

Če upoštevava samo priimke, za katere sva ugotovili ali predvidevali nastanek, potem ugotavljava, da največ priimkov učencev naše šole izvira iz vzdevkov (po lastnostih, po živalih, po hišnih imenih) in sicer 34 %. Po kraju je poimenovanih 29 % priimkov učencev, 22 % po imenih in 15 % po poklicih ali položaju prvih ljudi, ki so jih nosili. Najina hipoteza se je torej potrdila glede tega, da je največ priimkov po vzdevkih, nisva pa pričakovali, da je najmanj priimkov po poklicih ali položaju prvih nosilcev.

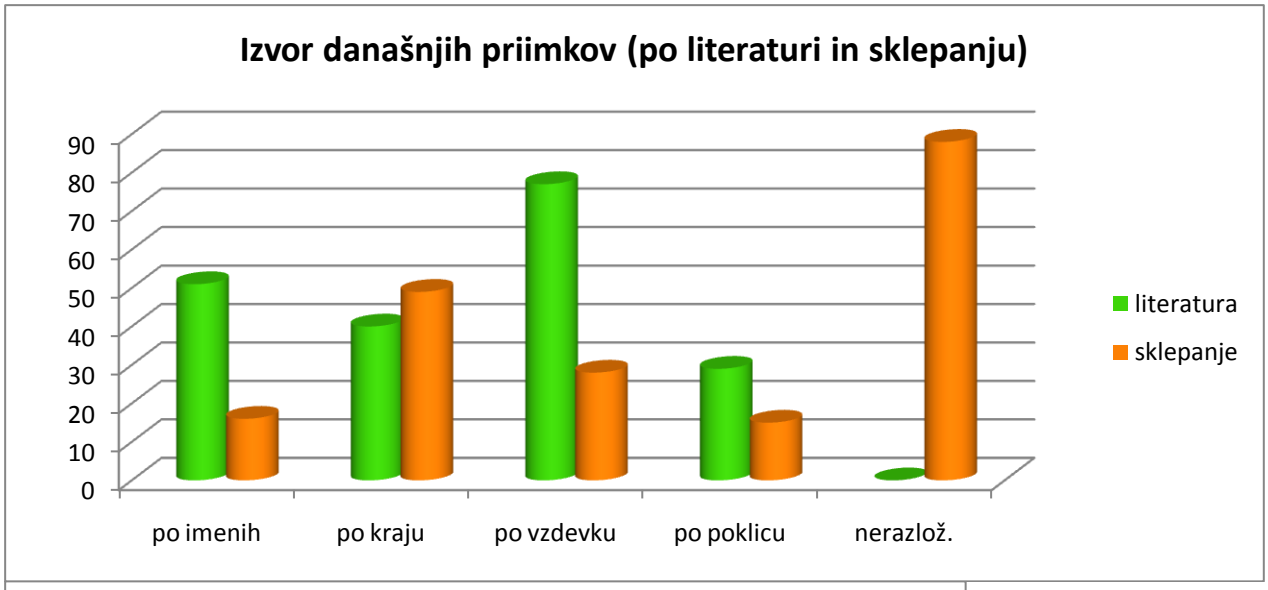
Štev. starih priimkov	**literatura**	**sklepanje**	**skupaj**
po imenih	18	1	19
po kraju	10	10	20
po vzdevku	26	11	37
po poklicu	14	11	25
nerazložljivo	0	18	18
skupaj	68	51	119

V šolskem letu 2009/2010 so imeli učenci naše šole 393 različnih priimkov. Za polovico teh priimkov sva našli razlago v literaturi, za 28 % priimkov sva sklepali o njihovem izvoru, za 22 % priimkov pa nisva našli razlage. Nerazložljivi so ostali večinoma priimki iz drugih jezikov.

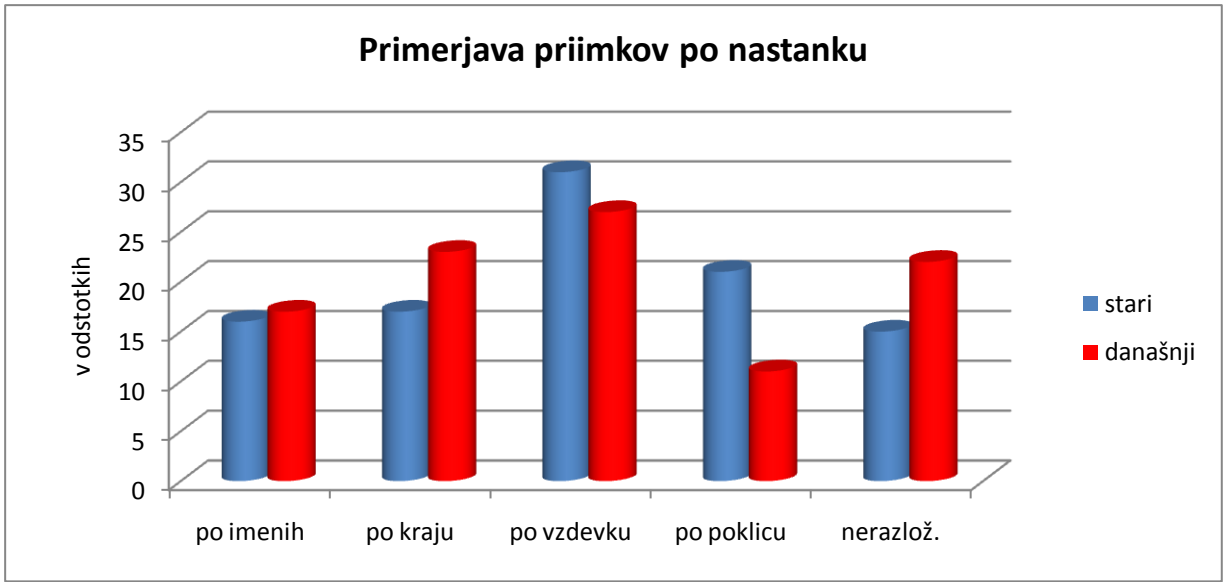
Štev. današnjih priimkov	literatura	sklepanje	skupaj
po imenih	51	16	67
po kraju	40	49	89
po vzdevku	77	28	105
po poklicu	29	15	44
nerazložljivo	0	88	88
skupaj	197	196	393

Če po nastanku primerjamo priimke današnjih učencev naše šole s priimki učencev jarške šole (naše predhodnice) pred sto leti, ugotovimo le manjše razlike. Danes je nekoliko več priimkov, ki izvirajo iz kraja bivanja (6 % več kot pred sto leti), za 4 % manj priimkov po vzdevku, lastnostih ali hišnem simbolu ter za 10 % manj priimkov, ki izvirajo iz poklicev.

Primerjava priimkov (v %)	**stari**	**današnji**
po imenih	16	17
po kraju	17	23
po vzdevku	31	27
po poklicu	21	11
nerazložljivo	15	22
skupaj	100	100

Pri sklepanju o izvoru posameznih priimkov sva večkrat naleteli na težave, saj nisva mogli predvideti, v kakšnem okolju je posamezni priimek nastal. Podatki o osebah, ki so priimke prvi nosili, seveda ni. Prav tako ni znano, kje so živeli ali od kod so prišli v kraj bivanja. Niti ni znano, kakšno hišno ime je nosila njihova hiša ali kakšen simbol je imela. Zaradi tega je najino sklepanje bolj ali manj temeljilo na sklepanju na osnovi končnic priimkov ter na spreminjanju zapisov posameznih imen. Prav zaradi vseh teh razlogov sva za marsikateri priimek predvideli več možnih razlag nastanka. Večja gotovost glede nastanka velja za priimke, katerih razlago sva našli v navedeni literaturi. Kljub temu je tudi pri teh razlagah več možnosti nastanka priimka. Priimki, za katere sva (na osnovi literature, ki je navedena pri razlagi priimkov v prilogah 5 in 6) najbolj gotovi, da so pravilno razvrščeni, so naslednji:

Priimki, ki izvirajo iz imen oseb

STARI: Gabrič, Janežič, Janželj, Japelj, Jeretina, Jerše, Lekše, Lipovec, Majdič, Pavli, Pirnat, Repar, Roš, Rozman, Rupert, Tomažič, Tomelj.
DANAŠNJI: Andrejič, Andrejka, Blaž, Blažič, Blažinič, Cvetko, Florjančič, Gorše, Jakopin, Jeretina, Jerin, Jerman, Jerkič, Ješelnik, Juhant, Justin, Klemenc, Kobetič, Lavrač, Leben, Majdič, Marin, Merše, Mihalič, Mihelič, Mihelčič, Misson, Oršič, Pavli, Pavlič, Pavšič, Peternelj, Petrovič, Pirnat, Primožič, Renko, Repar, Rozman, Rožman, Semprimožnik, Stojc, Šimec, Štepec, Tomažič, Ules, Žibert.

Priimki, ki izvirajo iz kraja doselitve ali lege hiše

STARI: Cedilnik, Javornik, Močilnikar, Novak, Ogrinc, Ravnikar, Velkavrh, Zalokar.
DANAŠNJI: Cedilnik, Globočnik, Homar, Horvat, Hribar, Hrovat, Jama, Kamenšek, Kamin, Kavšek, Kladnik, Korošec, Kostanjšek, Kotnik, Mlakar, Novak, Osojnik, Planinc, Planinšek, Podlesnik, Potočnik, Prednik, Prelesnik, Prusnik, Pustotnik, Ravnikar, Ravnjak, Razpotnik, Resnik, Ručigaj, Skala, Sušnik, Turičnik, Turšič, Veršnjak, Velkavrh, Vogrin, Vršnik, Vrtačnik, Zakrajšek, Zalokar.

Priimki, ki izvirajo iz vzdevkov

STARI: Bolha, Brancelj, Cerar, Erjavšek, Grbec, Kobilca, Kos, Lukovič, Maček, Mali, Moder, Modic, Modrin, Nahtigal, Orhini, Polž, Povše, Škrjanec, Tič, Zajec, Zor.

DANAŠNJI: Adler, Bec, Bernardič, Božič, Brancelj, Burkelca, Burja, Capuder, Cerar, Centa, Čerin, Čibej, Ferfolja, Gerbec, Glavan, Glavič, Gnidovec, Goljar, Gorjup, Gril, Grilj, Grm, Grošelj, Hren, Jazbec, Jeglič, Kavka, Kešnar, Kobilca, Koderman, Kokalj, Kokot, Kolbl, Kos, Koželj, Lapanja, Lapanje, Lukovič, Maček, Majhenič, Merkužič, Mežan, Modrin, Možina, Mušič, Narat, Okorn, Orehek, Petek, Peterlin, Piškur, Povh, Pugelj, Rak, Sajovic, Seršen, Sivec, Smole, Smolič, Smolnikar, Sršen, Škrjanec, Škorjanc, Trdin, Učakar, Urankar, Vesel, Volčini, Vovk, Volf, Zgonc in Žerjav.

Priimki, ki izvirajo iz poklicev ali položaja

STARI: Boštnar, Borštnar, Cimperman, Gartner, Havptman, Kavčič, Knez, Kramar, Primc, Pristavc, Šuštar, Šušteršič, Žagar, Župec.
DANAŠNJI: Bergant, Cimperman, Dečman, Godec, Gostič, Kavčič, Knez, Kovačič, Kovič, Kožar, Kralj, Križnar, Kržan, Lederer, Letnar, Lončar, Mežnar, Muller, Piltaver, Pogačar, Rihtar, Škabar, Škarja, Škofljanc, Tekavc, Tkalec, Zupan.

8 RAZPRAVA

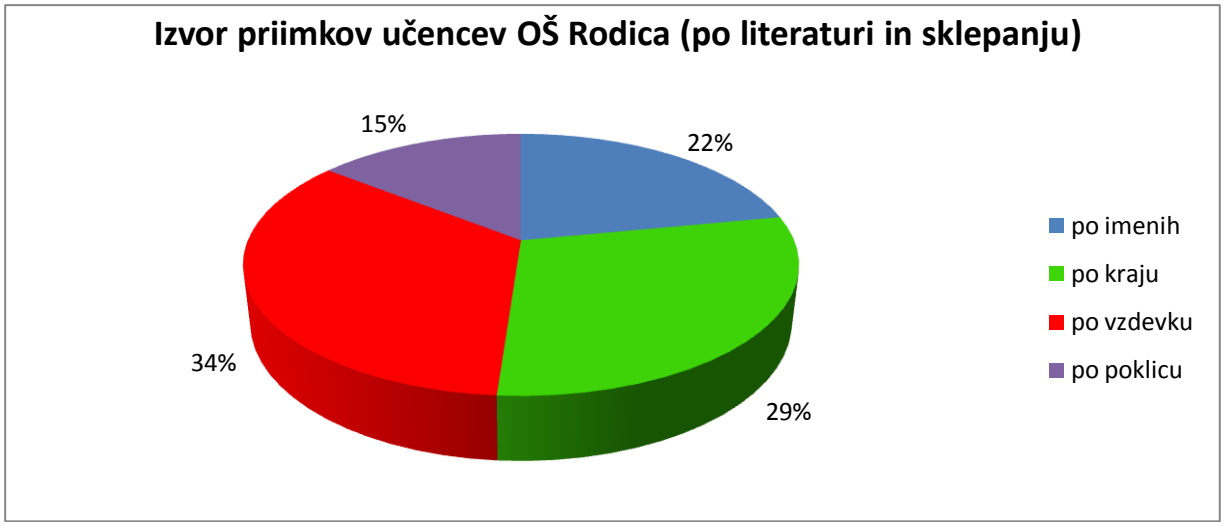
Pogostost priimkov
Predvidevali sva, da je na naši šoli največ priimkov **Horvat, Grošelj** in Novak. – Hipoteza se je pri dveh priimkih potrdila (Hrovat, Grošelj), poleg tega pa je najpogostejši priimek še **Resnik**.

»V Sloveniji je 92 tisoč različnih priimkov. … Samo dva priimka se pojavita več kot desettisočkrat. To sta priimka **Novak** (11.307) in **Horvat** (10.017). Tema po pogostnosti sledijo priimki **Krajnc, Kovačič in Zupančič** – ti se pojavijo več kot pettisočkrat – ter priimki **Kovač, Potočnik in Mlakar**.« http://www.stat.si/novica_prikazi.aspx?ID=1729, 27. 2. 2010.

Glede na najpogostejše priimke v Sloveniji ugotavljava, da je priimek **Horvat** med najpogostejšimi tudi na naši šoli (pojavi se šestkrat). Med pogostejšimi je tudi priimek **Novak** (trikrat). Ostali priimki so sicer prisotni tudi na naši šoli, vendar niso med najpogostejšimi.

Predvidevali sva, da so priimki, ki so bili prisotni med učenci jarške šole pred sto leti: Žagar, Grilj in Petrovič. Ugotovili pa sva, da je takšnih priimkov, ki so še danes na šoli, veliko več: **Cedilnik, Cerar, Cimperman, Jeretina, Kavčič, Kobilca, Kos, Košak, Majdič, Martinec, Mazi, Novak, Pavli, Pirnat, Podbevšek, Ravnikar, Repar, Rode, Rozman, Ručigaj, Šktjanec, Tomažič, Vamplin, Velkavrh in Zalokar**. Najino predvidevanje glede teh priimkov je bilo napačno.

Pomen oziroma izvor priimkov
Predvidevali sva, da veliko priimkov učencev na naši šoli izvira iz lastnosti oziroma vzdevka ter iz poklica prvih nosilcev. – Hipoteza se je deloma potrdila.

Če upoštevava samo priimke, za katere sva ugotovili ali predvidevali nastanek, potem ugotavljava, da največ priimkov učencev naše šole izvira iz vzdevkov (po lastnostih, po živalih, po hišnih imenih) in sicer 34 %. Po kraju je poimenovanih 29 % priimkov učencev, 22 % po imenih in 15 % po poklicih ali položaju prvih ljudi, ki so jih nosili. Najina hipoteza se je torej potrdila glede tega, da je največ priimkov po vzdevkih, nisva pa pričakovali, da je najmanj priimkov po poklicih ali položaju prvih nosilcev.

Ugotavljava tudi, da je bilo podobno tudi pri priimkih učencev jarške šole pred sto leti. Nekoliko več je bilo le priimkov iz vzdevkov (za 2 % več kot danes) in priimkov iz poklicev, predvsem nemških (za 10 %).

9 ZAKLJUČEK

Pri izdelavi te raziskovalne naloge sva se naučili marsikaj novega. Zanimivo nama je predvsem, kako je možno priimke razložiti na več načinov in jih gledati iz več zornih kotov. Spoznali sva nekatere zakonitosti nastajanja priimkov in si sedaj lažje razloživa njihov

pomen. Tema je zelo zanimiva in bi se jo dalo raziskovati »do neskončnosti«. Ugotovili sva, da klub številnim razlagam ne moreva stoodstotno trditi, kako je priimek nastal. Vsa najina sklepanja so lahko le predvidevanja. Poznati bi morali kraj in okoliščine, v katerih so ljudje živeli. Raziskati bi morali pisne vire, da bi ugotovili različne zapise priimkov, imena staršev, izgled krajev, pokrajine itd. Raziskovati bi morali tudi rodoslovna debla posameznih družin.

Raziskovalno nalogo bi lahko nadaljevali tako, da bi poiskali statistične podatke o pogostosti priimkov naših učencev in jih primerjali z vsemi priimki v Sloveniji, kakor sva to storili za najpogostejše. Poleg tega najine razlage priimkov niso popolne, saj nama je vsaka knjiga, ki so nama jo prinesli v knjižnici, dodala nove podatke o nastanku posameznih priimkov. Vendar bi za nadaljevanje raziskovanja potrebovali še veliko časa.

Po najinem mnenju bi moral biti vsak ponosen na svoje korenine in izvirnost naših prednikov pri oblikovanju naših priimkov, ki zagotovo predstavljajo zanimivo jezikovno dediščino našega naroda.

10 LITERATURA IN VIRI

- **Anton Breznik**: Življenje besed, Rodbinski priimki iz starih svetniških imen, Maribor, Založba obzorja, zbirka Glotta, slovarji in jezikovni priročniki 7, 1967, str. 259 – 265.
- **Stanko Bunc**: O nastanku, razvoju in pomenu priimkov, Jezik in slovstvo 8, 1962, št. 63, str. 174 – 177.
- **Anton Debeljak**: Živalski priimki na Slovenskem, Kužek in orel, Lovec,, list za lov in kinologijo, Glasilo Zveze lovskih društev Slovenije in Jugoslovenskega kinološkega saveza, Letnik XXIX, 1946, Ljubljana, 1946, str. 6, 43, 74 in 198.
- **Imenoslovna orodjarna** (nekaj pojmov imenoslovnega raziskovanja, osebno ime, občno ime) http://www.rodoslovje.com/priimki/orodjarna.htm, 25. 9. 2009.
- **Franc Jakopin**, Struktura slovenskih priimkov s statistični osvetlitvi, Slavistična revija, časopis za jezikoslovje in literarne vede, SRL 1977 kong., Založba Obzorja, Maribor, 1977
- **Janez Keber**: O izvoru priimkov na –šek, Onomastika Jugoslavica 9, 1982, str. 229 – 236.
- **Janez Keber**: Živalske metafore kot vir imen, vzdevkov in priimkov, Jezikovni zapiski št. 5, 1999, Založba ZRC, Zbornik Inštituta za slovenski jezik Frana Ramovša ZRC SAZU, Ljubljana, 1999.
- **Janez Keber**, The Origin of Slovene Surnames, Slovenija, Quarterly Magazine, letnik VII, leto 1993, št. 2, str. 58 – 59.
- **Janez Keber**, The Origin of Slovene Surnames, Slovenija, Quarterly Magazine, letnik VII, leto 1993, št. 3, str. 57 – 58.
- **Janez Keber**, The Origin of Slovene Surnames, Slovenija, Quarterly Magazine, letnik VII, leto 1993, št. 4, str. 54 – 55.
- **Janez Keber**, The Origin of Slovene Surnames, Slovenija, Quarterly Magazine, letnik VIII, leto 1994, št. 1, str. 61–62.
- **Janez Keber**, The Origin of Slovene Surnames, Slovenija, Quarterly Magazine, letnik VIII, leto 1994, št. 2, str. 49–50.
- **Janez Keber**, The Origin of Slovene Surnames, Slovenija, Quarterly Magazine, letnik VIII, leto 1994, št. 3, str. 62–64.
- **Janez Keber**, The Origin of Slovene Surnames, Slovenija, Quarterly Magazine, letnik VIII, leto 1994, št. 4, str. 53–54.

- **Janez Keber**, The Origin of Slovene Surnames, Slovenija, Quarterly Magazine, letnik IX, leto 1995, št. 1, str. 57–59.
- **Janez Keber**, The Origin of Slovene Surnames, Slovenija, Quarterly Magazine, letnik IX, leto 1995, št. 2, str. 59–61.
- **Janez Keber**, The Origin of Slovene Surnames, Slovenija, Quarterly Magazine, letnik IX, leto 1995, št. 3, str. 59–61.
- **Janez Keber**, The Origin of Slovene Surnames, Slovenija, Quarterly Magazine, letnik IX, leto 1995, št. 4, str. 62–63.
- **Janez Keber**, The Origin of Slovene Surnames, Slovenija, Quarterly Magazine, letnik X, leto 1996, št. 1, str. 56–57.
- **Janez Keber**, The Origin of Slovene Surnames, Slovenija, Quarterly Magazine, letnik X, leto 1996, št. 2, str. 60–61.
- **Janez Keber**, The Origin of Slovene Surnames, Slovenija, Quarterly Magazine, letnik X, leto 1996, št. 3, str. 57–58.
- **Janez Keber**, The Origin of Slovene Surnames, Slovenija, Quarterly Magazine, letnik X, leto 1996, št. 4, str. 57–59.
- **Janez Keber**, The Origin of Slovene Surnames, Slovenija, Quarterly Magazine, letnik XI, leto 1997, št. 1, str. 62–64.
- **Janez Keber**, The Origin of Slovene Surnames, Slovenija, Quarterly Magazine, letnik XI, leto 1997, št. 2, str. 58–60.
- **Janez Keber**, The Origin of Slovene Surnames, Slovenija, Quarterly Magazine, letnik XI, leto 1997, št. 3, str. 60–62.
- **Janez Keber**, The Origin of Slovene Surnames, Slovenija, Quarterly Magazine, letnik XI, leto 1997, št. 4, str. 52–54.
- **Janez Keber**, The Origin of Slovene Surnames, Slovenija, Quarterly Magazine, letnik XII, leto 1998, št. 1, str. 57–59.
- **Janez Keber**, The Origin of Slovene Surnames, Slovenija, Quarterly Magazine, letnik XII, leto 1998, št. 2, str. 50–52.
- **Janez Keber**, The Origin of Slovene Surnames, Slovenija, Quarterly Magazine, letnik XII, leto 1998, št. 3, str. 58–60.
- **Janez Keber**, The Origin of Slovene Surnames, Slovenija, Quarterly Magazine, letnik XII, leto 1998, št. 4, str. 56–58.
- **Janez Keber**: O izvoru priimkov na –šek, Onomastika Jugoslavica 9, 1982, str. 229–236.
- **Janez Keber**: Raziskovanje izvora priimkov v Sloveniji, Simpozij Slovenska lastnoimenskost, Zbornik s simpozija '99 v Pišecah, Pišece, Komisija »Maks Pleteršnik«, Novo mesto, 2001, str. 97 do 110.
- **Ivan Koštial**, O naših priimkih, Mladika, družinski list s podobami, ureja F. S. Finžagr, izdala Družba sv. Mohorja na Prevaljah, Letnik VIII, leto 1927, str. 114, 194, 234, 275, 315, 355, 395.
- **Pavle Merku**: Slovenski priimki na zahodni meji, Trst, Založba Mladika, 1982.
- **Pavle Merku**: (Tisoč tristo) 1300 primorskih priimkov, Trst, Založba Mladika, 2004.
- Juš Makovec, Korenine, priimki na Murskem polju (1669 – 1900), Pomurska založba, Murska Sobota, 1987.
- **Bernard Nežmah**, Imenoslovec prof. **Pavle Merku**, Izvori priimkov, intervju, tednik Mladina, http: //www.mladina.si/tednik/ 200420/, 27. 2. 2010.
- **Primož Plahuta, Zora Korošec – Koruza:** 2 x Sto vinskih trt na Slovenskem, Ljubljana: Prešernova družba, 2009.
- Redovalnice Angele Janša, učiteljice jarške šole, za šolska leta od 1906/1907 do 1910/1911.
- **SSKJ – Slovar slovenskega knjižnega jezika**, izdala Slovenska akademija znanosti in umetnosti, Znanstvenoraziskovalni center SAZU, Inštitut za slovenski jezik Frana Ramovša, Ljubljana, založila DZS, 1994.
- **Silvo Torkar**: Priimki na Slovenskem, Jezikoslovni zapiski (imenoslovna številka), 2002. http://www2.arnes.si/~rzjtopl/rod/viri/priimki.htm#domac 22.10.09

http://www2.arnes.si/~gljsentvid10/oseb_stran/slo_pomenljivi_priimki.html 22.10.09

11 PRILOGE

Priloga 1: POMEN PRIIMKOV – STARI PRIIMKI UČENCEV JARŠKE ŠOLE

Legenda:
Modro – izvor priimka iz imena
Zeleno – izvor priimka iz kraja prihoda ali lege hiše
Rdeče – izvor priimka iz vzdevkov po živalih, osebnih lastnostih ali hišnih simbolih
Vijolično – izvor priimka iz poklica, stanu, položaja
Nepoudarjeno – so naša sklepanja!

BIRK – iz birkel, kar pomeni »medvedič« , švic. Bern pomeni Medvedjek (A. Debeljak, 1946, str. 10), z napačnim zapisom mogoče iz Birt, gostilničar, kar je poklic (I. Koštial, 1927, str. 234).
BOLHA – iz živalskih nazivov (J. Keber, 1999, str. 136), vzdevek od živali (J. Keber, 1994/3, str. 62).
BOŠTNAR – iz poklica, obrti – bognar, izdelovalec lesenih koles (I. Koštial, 1927, str. 234), iz tuje osnove Boršt, kar pomeni gozd (J. Keber, 1993/3, str. 58).
BORŠTNAR – iz poklica, obrti – bognar, izdelovalec lesenih koles (I. Koštial, 1927, str. 234), iz tuje osnove Boršt, kar pomeni gozd (J. Keber, 1993/3, str. 58).
BRANCELJ – iz Brencelj, vzdevek, brencelj je nadležen in vsiljiv (I. Koštial, 1927, str. 355)
CEDILNIK – kraj, kjer se cedi, kaplja voda, prišel je iz takega kraja ali je tam doma
CEPELNIK – iz kapelnik, kdor umetniško vodi, usmerja vojaško godbo
CERAR – priimek po živali (I. Koštial, 1927, str. 355), iz nemščine, vzdevek za Zehrer, kar pomeni zapravljivec, slovenska varianta Zehrer je cerovec, šparovec, oseba, ki varčuje (J. Keber, 1993/3, str. 58).
CIMPERMAN – iz poklica, tesar, mizar (I. Koštial, 1927, str. 234).
ČEPELNIK – iz kapelnik, kdor umetniško vodi, usmerja vojaško godbo
ČEPOLNIK – iz kapelnik, kdor umetniško vodi, usmerja vojaško godbo
ERJAVŠEK –iz Erjavec, nastanek je povezan z živalskimi nazivi (J. Keber, 1999, str. 142), po barvi las, na katero so spominjali (S. Torkar, 2002).
GABRIČ – iz imena Gabrijel, Gabriz (J. Makovec, 1987, str. 46), ali iz rastline gaber kot hišni simbol, patronimik (J. Keber, 1995/2, str. 59).
GARTNER – iz nemščine, po poklicu vrtnar
GERKMAN – iz nemščine, mogoče iz poklica ali območja, od koder prihaja
GLASIČ – patronimik, iz poklica, Glažar (I. Koštial, 1927, str. 234).
GLAŠIČ – patronimik, iz poklica, Glažar (I. Koštial, 1927, str. 234).
GRBEC – imenovan po telesni hibi – grba (P. Merku, 2004, str. 43).
GRIMŠIČ – mogoče patronimik iz priimka Grm
GRUM – mogoče iz grom, osebne lastnosti, nekdo, ki je zelo glasen
HAVPTMAN – iz nemščine, iz položaja – kapitan, poglavar
INTIHAR – iz nemščine, verjetno iz poklica
JANEŽIČ – patronimik iz imena Janez (P. Merku, (P. Merku, http: //www.mladina.si/tednik/ 200420/, 27.2.2010).
JANŽELJ – iz imena Janže, Janez, Janež, Janž (J. Keber, 1996/4).

JAPELJ – iz imena Jakob (S. Bunc, 1962, str. 174).
JAVORNIK – prihaja iz kraja, kjer raste javor (P. Merku, http: //www.mladina.si/tednik/ 200420/, 27.2.2010).
JERETINA – iz Jure, to pa iz Juretina (A. Breznik, 1967, str. 261).
JERŠE – iz imena Jera, končnica –še je starejšega izvora
JEŠE – iz imena Jerše, ta iz imena Jera, Jerin sin, končnica –še je starejšega izvora
KAVČIČ – iz poklica tkalec, Tkalec, ki potem postane Kalec, Kalčič ali Kavčič, v 19. stoletju pa se je kakšen učen župnik ali uradnik izmislil, da je lepše izgovarjati Kalc (P. Merku, http: //www.mladina.si/tednik/ 200420/, 27.2.2010).
KAZEN – iz osebne lastnosti
KERNC – iz besede kerlc, je postaven, sposoben moški, to ti je kerlc
KNEZ – vzdevek iz stanovskih nazivov (J. Keber, 2001, str. 108).
KOBILCA – lahko je samica konja, a izvor kaže na priimek Jakopila, torej Jakob (A. Debeljak, 1946, str. 76), kobila »ženska močne postave, navadno mlajša«, nizke rasti, nastanek je povezan z živalskimi nazivi (J. Keber, 1999, str. 139), vzdevek po živali (J. Keber, 1964/3, str. 62).
KOS – iz vzdevkov po značilnih telesnih in značajskih lastnostih (J. Keber, 2001, str. 108), – iz živalskih nazivov (J. Keber, 1999, str. 136), vzdevek po ptici (J. Keber, 1994/3, str. 62).
KOŠAK – verjetno nekdo, ki je prišel iz naselja Košaki
KOŠČAK – verjetno nekdo, ki je prišel iz naselja Košaki
KRAMAR – iz stanovskih nazivov – trgovec s cenenim, navadno drobnim blagom, na trgu so imeli kramarji stojnice (J. Keber, 2001, str. 108), iz poklica (I. Koštial, 1927, str. 234).
KRIVEC – nekdo, ki je doma iz Krivčevega ali Krivice ali po lastnosti
KRŽIČ – nekdo, ki je doma iz naselja Kržišče
KVAS – nekdo, ki prihaja iz naselja Kvasica
LEKŠE – iz imena Luka (A. Breznik, 1967, str. 262).
LIPOVEC – po apostolu Filipu so nastali priimki: Filipčič, Lipej, Leban, Lipovec ... (P. Merku, http: //www.mladina.si/tednik/ 200420/, 27.2.2010).
LUKOVIČ – vzdevek za žival, nem. luks ali lux pomeni ris (A. Debeljak, 1946, str. 44)
MAČEK – iz maček (A. Debeljak, 1946, str. 44), priti potiho kot maček; maček ekspresivno »izkušen, spreten, prebrisan človek, zlasti moški, nastanek je povezan z živalskimi nazivi (J. Keber, 1999, str. 139), vzdevek po živali (J. Keber, 1995/3, str. 62).
MAJDIČ – metronimik iz Majda (F. Jakopin, 1977, str. 15), iz imena Majda ali Majdin sin (J. Keber, 1995/2, str. 60).
MAKOVEC – mogoče po rastlini mak kot hišni simbol (J. Keber, 1995/2, str. 59).
MALI – z vzdevkov po značilnih telesnih in značajskih lastnostih (J. Keber, 2001, str. 108).
MALLY – z vzdevkov po značilnih telesnih in značajskih lastnostih (J. Keber, 2001, str. 108).
MARTINEC – patronimik iz imena Martin
MAV – verjetno iz osebnih fizičnih ali psihičnih lastnosti
MAVC – iz mavčar, nekdo, ki dela z mavcem
MAZI – mogoče po osebnih lastnostih ali v povezavi s poklicem
MOČILNIKAR – človek, ki živi blizu močvirnatega kraja (P. Merku, 2004, str. 40).
MOČNIK – človek, ki živi blizu močvirnatega kraja (P. Merku, 2004, str. 40), če je kdo rad jedel kako jed, so mu dali ime tiste jedi (I. Koštial, 1927, str. 194).

MODER – po zunanjih ali notranjih lastnostih (I. Koštial, 1927, str. 194).
MODIC – po zunanjih ali notranjih lastnostih (I. Koštial, 1927, str. 194).
MODRIN – po zunanjih ali notranjih lastnostih (I. Koštial, 1927, str. 194).
NAHTIGAL – nastanek je povezan z živalskimi nazivi (J. Keber, 1999, str. 142), iz nemščine »nočni pevec« (J. Keber, 1994/3, str. 63).
NOVAK – pomeni priseljenec, kmet na novi zemlji, novinec (J. Keber, 1993, str. 57), novi naseljenec, podložnik, ki je izkrčil novino (S. Torkar, 2002).
OGRINC – iz Orinec, prebivalec ogrske pokrajine (A. Debeljak, 1946, str. 6), iz krajevnih, idr. okolij, iz katerih je prišla določena oseba (J. Keber, 2001, str. 108), prišlek iz Ogrskega ali Ogr ali Madžar (J. Keber, 1994/2, str. 49).
ORHINI – za doseljence, iz orsini, lat. ursus, za medveda, najstarejši indoevropski naziv (A. Debeljak, 1946, str. 10).
PAVLI – iz imena Pavel (A. Breznik, 1967, str. 261), iz Paulus, v latinščini pomeni majhen (J. Keber, 1994/3, str. 64).
PIRNAT – iz Pernat, to iz Perko, iz Pernhard, Bernhard, sv. Bernard (A. Breznik, 1967, str. 261), priimek po lastnostih, napakah, obleki itd., pernat (I. Koštial, 1927, str. 194).
PLATNAR – verjetno iz poklica, izdelovalec platna
PODBEVŠEK – verjetno po kraju bivanja, iz Podboršek, doma pod gozdom – pod borštom
POLŽ – priimek iz živalskih nazivov (J. Keber, 2001, str. 106), iz lastnosti osebe – hoditi, lesti, obračati se kot polž »zelo počasi«, nastanek je povezan z živalskimi nazivi (J. Keber, 1999, str. 140), vzdevek po živali (J. Keber, 1995/2, str. 62).
PONCIR
POVŠE – vzdevek iz živali povh (J. Keber, 1995/3, str. 62) ali iz nemščine – poscher je kamnosek, včasih so klesali mlinske kamne (A. Debeljak, 1946, str. 47).
PRIMC – vzdevek za določen položaj (I. Koštial, 1927, str. 234).
PRISTAVC – iz kmečke hierarhije, iz pristave (I. Koštial, 1927, str. 234), pristava je hiša, manjši grad z gospodarskimi poslopji in zemljiščem, pripadajoča zlasti graščini; živel je na pristavi ali grad s pristavo – grajska pristava
RAVNIKAR – pogost priimek po vsej Sloveniji (I. Kuštial, 1927, str. 395), izvira iz kraja bivanja (J. Keber, 1997/2, str. 60).
REPAR – iz Repe, to iz Rupe, okrajšana oblika imena Rupert (A. Breznik, 1967, str. 261).
RODE – mogoče po rodovitnosti kraja, kjer se je domačija nahajala
ROJEC – verjetno prihaja iz kraja Roje
ROŠ – iz nem. Ross, kar pomeni konj, če ni okrnjen Orož, Erazem (A. Debeljak, 1946, str. 76), vzdevek po rožah – rastlinah (J. Keber, 1995/2, str. 59).
ROZMAN – iz Oranže, nastalo iz Erazem (A. Breznik, 1967, str. 261).
RUČIGAJ – verjetno iz kraja bivanja, zeleni gaj
RUPERT – iz imena Rupert (F. Jakopin, 1977,str. 8)
SEDEJ – mogoče po lastnostih
SLABIČ – po osebnostnih fizičnih ali psihičnih lastnostih
STELE – mogoče po načinu kmetovanja, iz stelja
SUKOVIČ
ŠAREC – mogoče iz lastnosti – pisanec
ŠESEK – mogoče iz sesek – sekati drva, veje, iz poklica
ŠETINA – mogoče iz poklica, ščetinar, nekdo, ki izdeluje krtače, kupuje in prodaja ščetine
ŠIRC – mogoče po fizičnih ali psihični lastnosti, širok, debel

ŠIVC – iz poklica ali po živalih (iz uši)
ŠKRABA – iz Škrabec, Škrabar, iz škrabati, rezljati (J. Keber, 1998/1, str. 59)
ŠKRJANEC – priimek iz živalskih nazivov, J. Keber, 2001, str. 106, vzdevek po ptici (J. Keber, 1995/3, str. 62).
ŠTEBLAJ – mogoče iz fizičnih lastnosti, iz besede steblo
ŠTEMBAL
ŠTEMPELJ – mogoče uradnik, ki je dajal žige, štemplje
ŠTIBELJ – verjetno vzdevek po delu rastline – po steblu, lahko je to fizična lastnost osebe, je suh kot »štibla«
ŠTRAJNAR
ŠUBELJ – po kraju bivanja, kraj ob Bodenskem jezeru v Švici (vir: Pavel Šubel, Domžale)
ŠUŠTAR – iz nemške besede za čevljarja, iz stanovskih nazivov (J. Keber, 2001, str. 108), iz besede šuštar, ki pomeni čevljar (J. Keber, 1996/2, str. 60).
ŠUŠTERŠIČ– iz stanovskih nazivov (J. Keber, 2001, str. 108), patronimik iz besede šuštar, ki pomeni sin od čevljarja (J. Keber, 1996/2, str. 60).
TANCEK – mogoče iz načina hoje, iz tancati, skakati po eni nogi
TAVČAR – iz etnonimov (S. Torkar, 2002), od naselitve ali priselitve (J. Keber, 1995/3, str. 61).
TIČ – vzdevek po ptici (J. Keber, 1995/3, str. 62), ali po fizičnih ali psihičnih lastnostih osebe, lahkoživ, malopriden človek.
TOMAŽIČ – patronimik iz imena Tomaž (A. Breznik, 1967, str. 261).
TOMELJ – po rojstnem imenu Tomaž (J. Keber, 1998/4, str. 57).
USNIK – iz fizičnih in psihičnih lastnostih osebe, nekdo, ki ima velika usta
VAMPLIN – sestavljen priimek
VELKAVRH – jasno pove nastanek, prihaja iz Velikega Vrha (I. Koštial, 1927, str. 194).
VES – verjetno iz vesel človek
VIRANT – mogoče iz besede vera, nekdo, ki je bil zelo veren
VRENK – mogoče iz poklica, iz besede vrenje, nekdo, ki se je ukvarjal z vrednjem (alkohola, mošta itd.)
ZDRAVJE – po dobrih fizičnih lastnostih
ZAJEC – iz zajec (A. Debeljak, 1946, str. 46), priimek iz živalskih nazivov (J. Keber, 2001, str. 106), z vzdevkov po značilnih telesnih in značajskih lastnostih (J. Keber, 2001, str. 108); slišati kot zajec »zelo dobro«, spati kot zajec »zelo rahlo«; teči kot zajec »zelo hitro«; zajec je slabšalno »bojazljiv, strahopeten človek«, priimek iz živalskih nazivov (J. Keber, 2001, str. 106), priimek je razširjen po vsej Sloveniji (I. Kuštial, 1927, str. 395).
ZALOKAR – nekdo, ki izhaja iz kraja Zaloka ali Zaloke (J. Keber, 1998/1, str. 57), nekdo, ki je imel hišo za loko (I. Koštial, 1927, str. 315).
ZOR – nekdo, ki je bil rojen ob zori (I. Koštial, 1927, str. 194).
ŽAGAR – tisti, ki je žagal, iz poklica – žagar (J. Keber, 1996/4, str. 57).
ŽARGI – tisti, ki je žagal, iz poklica – žagar
ŽUPEC – izpeljanka iz župan (I. Koštial, 1927, str. 234).
ŽUG – po osebnostnih lastnostih, iz žuganje

Priloga 2: POMEN PRIIMKOV – Današnji priimki učencev OŠ Rodica

Legenda:

Modro – izvor priimka iz imena
Zeleno – izvor priimka iz kraja prihoda ali lege hiše
Rdeče – izvor priimka iz vzdevkov po živalih, osebnih lastnostih ali hišnih simbolih
Vijolično – izvor priimka iz poklica, stanu, položaja
Iste barve, a nepoudarjeno, so naša sklepanja!

ADLER – nem. orel, bodi močan kot orel (P. Merku, http: //www.mladina.si/tednik/200420/, 27.2.2010).
AJAZAJ
ALAGIĆ
AMON – ime egipčanskega boga zraka
ANDOLJŠEK – prebivalec, ki je prišel iz kraja Andol (pri Grosuplju).
ANDREJIČ – iz rojstnih imen (J. Keber, 2001, str. 108).
ANDREJKA – iz rojstnega imena Andrej, iz rojstnih imen (J. Keber, 2001, str. 108).
AŠKERC
BABIČ – po vsej Sloveniji in Balkanu zelo razširjen priimek s formantom –ič, baba = starka, pomeni torej sina starejše ženske ali otroka, ki ga redi starka, babica (P. Merku, 1982, str. 7).
BAVČER – iz Baučar, Baučer, po poreklu iz Bauč, zaselek v vipavskem Selu (P. Merku, 1982, str. 8).
BEC – iz domače živali (A. Debeljak, 1946, str. 75), poimenovanje ovčje družine, bac, nastanek je povezan z živalskimi nazivi (J. Keber, 1999, str. 142), iz bac, je mlad oven (J. Keber, 1995/1, str. 59).
BEGANOVIĆ
BERNARDIČ - iz nemščine Ber (bar) ali okrnjen Bernhard = krepak kot medved (A. Debeljak, 1946, str. 8), iz živalskih nazivov, iz Bernard, močni medved (J. Keber, 1999, str. 136).
BERGANT – iz Brgant, priimek po položaju, poklicu …, pomeni ropar (I. Koštial, 1927, str. 234).
BERLIC
BEŠTER
BEZLAJ – iz fizičnih lastnostih, po načinu hoje, hitra hoja
BITENC – iz fizičnih lastnostih ali poklica, iz biti, udarjati
BLAŽ – vzdevek po imenu (P. Merku, 2004, Trst, str. 35), iz imena Blaž (Koštial, 1927, str. 114).
BLAŽIČ – patronimik iz imena Blaž ali Blasius (P. Merku, 1982, str. 10).
BLAŽINIČ – patronimik iz imena Blaž ali Blasius (P. Merku, 1982, str. 10).
BOBNAR – mogoče iz poklica, tisti, ki je bobnal in razglašal novice
BOKALJ – mogoče iz predmeta, bokal je vrč za vino
BOŽIČ – priimek za nekoga, ki je bil rojen ob Božiču (S. Bunc, 1962, str. 176).
BRANCELJ – iz Brencelj, vzdevek, brencelj je nadležen in vsiljiv (I. Koštial, 1927, str. 355)
BRANK – verjetno iz imena Branko
BRELIH
BRNOT – mogoče iz osebnega imena Bruno – Brnot ali iz bernjok = žužek, keber (A. Debeljak, 1946, str. 9)
BROJAN – mogoče iz hrvaščine, številen
BROVČ – iz svetniških imen moškega spola (S. Torkar, 2002), mogoče iz Bravec, poimenovanje ovčje družine, nastanek je povezan z živalskimi nazivi (J. Keber, 1999, str. 142).

BURKELCA – več možnosti: iz predmeta, burkle – podajalnik za krušno peč ali iz burkež, šaljivec
BUKOVEC – verjetno nekdo, ki živi blizu bukovega gozda
BURGER – iz nemške besede burg = grad, prebivalec gradu
BURJA – latinsko borea, kar pomeni severni veter (P. Merku, 2004, Trst, str. 78), iz lastnosti – je vihrav kot burja (I. Koštial, 1927, str. 194).
BUŽGA
CAFEK – mogoče iz oblačil, nosi stare cape, stare cunje
CAPUDER – Capuder je drl ali trgal cape ali cunje (I. Koštial, 1927, str. 194).
CEDILNIK – kraj, kjer se cedi, kaplja voda, prišel je iz takega kraja ali je tam doma
CERAR – priimek po živali (I. Koštial, 1927, str. 355), iz nemščine, vzdevek za Zehrer, kar pomeni zapravljivec, slovenska varianta Zehrer je cerovec, šparovec, oseba, ki varčuje (J. Keber, 1993/3, str. 58).
CENTA – cent, majhen denar (I. Koštial, 1927, str 194).
CIMPERMAN – iz poklica, tesar, mizar (I. Koštial, 1927, str. 234).
CMREKAR – iz smreka, od imena kraja ali vasi Smreka, Smrečje (J. Keber, 1994/2, str. 50).
CVETKO – iz imena Florijan (J. Makovec, 1987, str. 46).
ČERNIVEC – verjetno po kraju Černivec, nekdo iz Černivca ali pa iz Črne
ČERIN – priimek po lastnostih, iz črn, Čerin (I. Koštial, 1927, str. 194).
ČIBEJ – nastanek je povezan z živalskimi nazivi (J. Keber, 1999, str. 142).
DEČMAN – verjetno iz Dežman, nekdo ki je dajal desetino, iz kmečke hierarhije (I. Koštial, 1927, str. 234).
DEVIĆ
DOKL – verjetno prebivalec iz naselja Dokležovje
DOLČIČ – patronimik od nekoga, ki je živel v Dolu ali dolini
EINTFALT
ERMENC – verjetno iz Rumenec, povezan z barvo las ali drugo osebno značilnost
FAŠIG
FATUR – priimek Slovencev iz romanizmov (S. Torkar, 2002).
FERFOLJA – precej razširjen priimek, iz onomatopoetičnega gl. frfrati z več pomeni in vzporejajo s frfulje = klepetulja, frfotav = površen (P. Merku, 1982, str. 23).
FERKO – vzdevek, frkolin, nekoliko predrzen, nedorasel fant (J. Keber, 1997/4, str. 53) ali iz Perko, ta izvira iz osnove Peter s končnico –ko (S. Brunc, 1962, str. 177)
FICKO – iz ficek, denar majhne vrednosti
FIRM
FLIS
FLORJANČIČ – patronimik na –čič, iz hgn. Florianus (P. Merku, 1982, str. 23).
GERBEC – iz Grbec, po telesni hibi iz sst. Grba, (P. Merku, 1982, str. 26), imenovan po telesni hibi – grba (P. Merku, 2004, str. 43).
GERGAR – iz načina govora, daje kratke, pretrgane glasove iz grla
GIRANDON – izhaja iz južne Francije, po reki Giron, tam so živeli plemiči Girandon
GJERGEK
GLAVAN – tako so poimenovali človeka, ki je bil pameten (P. Merku, 2004, str. 45).
GLAVIČ – patronimik ali manjšalnica iz sst. Glava – po fizični lastnosti, človek z veliko glavo ali po značaju – trmast (P. Merku, 1982, str. 25), človek, ki je pameten (P. Merku, 2004, str. 45).
GLOBOČNIK – prihaja iz globeli, jame ali po kraju, kjer stoji njegova hiša (J. Keber, 1997/2, str. 60).

GNIDOVEC – vzdevek po živali – gnida, zajedalec (J. Keber, 1994/3, str. 62).
GODEC – iz poklica – godec (I. Koštial, 1927, str. 234).
GOLJAR – iz Golja, iz pridevnika gol (P. Merku, 1982, str. 25), mogoče iz Golič, ta pa iz imena Gal (S. Bunc, 1962, str. 174).
GORJUP – pridevnik, ki pomeni grenek (P. Merku, 1982, str. 26), je zagrenjen, težak človek (A. Breznik, 1967, str. 46).
GORŠE – iz drugega dela imena Gre-gor, končnica –še je starejšega izvora (A. Breznik, 1967, str. 261).
GOSTIČ – iz kmetijske hierarhije, bile so različne stopnje kmečkega prebivalstva od najbogatejših kmetov do zadnjega pastirčka, gostač (I. Koštial, 1927, str. 234).
GOŠNAK – nekdo, ki prihaja ali ima dom v goščavi, na z gostim grmovjem poraslem svetu
GRABNAR – po kraju bivanja, blizu jarka – grabna
GRAD – po prebivališču, kjer je nekdo stanoval
GRČAR –krepek, trden človek, je prava grča
GREGORC – iz imena Gregor
GRIL – iz živalskih nazivov (J. Keber, 1999, str. 136), nastanek je povezan z živalskimi nazivi (J. Keber, 1999, str. 142), zoon. it.-fr. porekla, pomeni muren (P. Merku, 1982, str. 26), vrsta ščinkavca (P. Merku, 2004, str. 54).
GRILJ– izpeljani iz živalskih nazivov (J. Keber, 1999, str. 137), iz vrste ščinkavca (P. Merku, 2004, str. 54).
GRM – vzdevek po rastlini (J. Keber, 1995/2, str. 59) kot hišni simbol ali pa po kraju bivanja.
GROŠELJ – priimek, ki pomeni majhne denarje, kažejo na ubožca ali pa na skopuha (I. Koštial, 1927, str. 194)
GRUJIČ – vzdevek po rastlini gruj kot hišni simbol
GUDELJEVIĆ
GUJTMAN
HASANOVIČ – patronimik iz imena Hasan, Hasanov sin
HOMAR – iz Humar, ožji krajevni izvor (S. Torkar, 2002), iz Holmar, človek na holmu (S. Bunc, 1962, str. 177.
HORVAT– iz krajevnih okolij, iz katerih je prišla določena oseba (J. Keber, 2001, str. 108), prišlek iz Hrvaške (I. Koštial, 1927, str. 275).
HREN – vzdevek po rastlini, hišni simbol ali lastnost človeka (J. Keber, 1995/2, str. 59).
HRIBAR – iz hrib, kar predstavlja manjšo goro ali grič ali kraj z imenom Hrib (J. Keber, 1993/2, str. 59), po legi hiše (S. Bunc, 1962, 177).
HROVAT– iz krajevnih okolij, iz katerih je prišla določena oseba (J. Keber, 2001, str. 108), prišlek iz Hrvaške (I. Koštial, 1927, str. 275).
HRŽENJAK - iz besede hrzanje, razgetanje konjev, oglašati se z visokimi, tresajočimi se glasovi
HUMAR – iz vasi ali naselja Hum (J. Keber, 1993, str. 57), iz Holmar, človek na holmu (S. Bunc, 1962, str. 177.
IGLIČ – mogoče iz jeglič, hišni znak
JAMA – mogoče iz Jamnik, je nekdo, ki je imel hišo ob jami (I. Koštial, 1927, str. 315).
JAGODIČ – patronimik, mogoče iz rastline jagode – kot hišni znak
JAKOPIN – iz imena Jakob
JAZBEC – po svojem bivališču (jazba) imenovana žival (A. Debeljak, 1946, str. 43), – iz živalskih nazivov (J. Keber, 1999, str. 136), spati koz jazbec »trdno«, jazbec

slabšalno »čudaški samotarski moški«, nastanek je povezan z živalskimi nazivi (J. Keber, 1999, str. 139), vzdevek po živali (J. Keber, 1994/3, str. 62).
JEGLIČ – vzdevek po rastlini (J. Keber, 1995/2, str. 59), – hišno znamenje ali podoba, po kateri se je hiša imenovala, služilo je namesto današnjih številk (I. Koštial, 1927, str. 355).
JERAS – mogoče metronimik iz imena Jera
JERETINA – iz Jure, to pa iz Juretina (A. Breznik, 1967, str. 261).
JERIN – iz rojstnega imena Jera, J. Keber, 2001, str. 108, iz Jevrin (A. Breznik, 1967, str. 261).
JERMAN – iz latinskega imena Germanus in iz Nemčije Hermann (J. Keber, 1993, str. 58).
JERKIČ – patronimik iz imena Jera ali Jerin sin (P. Merku, 2004, str. 30).
JESENŠEK – mogoče po kraju
JERŠE – iz imena Jera, končnica –še je starejšega izvora
JEŠE – iz imena Jerše, ta iz imena Jera, Jerin sin, končnica –še je starejšega izvora
JEŠELNIK – Ješe iz Juše, nastalo iz oblike Juh, to pa iz Joahim (A. Beznik, 1967, str 261).
JUDEŽ –iz lastnosti, judež je izdajalec, ovaduh ali mogoče iz imena Jureš, Jurij (A. Makovec, 1987, str. 46)
JUHANT – iz Juše, nastalo iz oblike Juh, to pa iz Joahim (A. Beznik, 1967, str 261).
JUSTIN – vzdevek po imenu Just (P. Merku, 2004, str. 34).
KAJTEZOVIĆ
KAMENŠEK – iz Kamšek, iz camox, kamus (itl. camoscio), lomb. kamoč, kar pomeni gams, divja koza (A. Debeljak, 1946, str. 46); iz kraja Kamenca pri Šentjanžu (J. Keber, 1982, str. 232), izvira iz kraja Kamnik (J. Keber, 1995/3, str. 60).
KAMIN – iz Kamen, od kraja naselitve, iz kraja Kamen, Kamica, Kamnik, Kamno ipd. (J. Keber, 1995/3)
KANCILIJA – iz imena svetnika – sv. Kancijan
KANKARAŠ
KARLOVŠEK – iz kraja Karlovica, Karlovše
KASAGIČ
KATRAŠNIK – iz ledinskega imena
KAVČIČ – iz poklica tkalec, Tkalec, ki potem postane Kalec, Kalčič ali Kavčič, v 19. stoletju pa se je kakšen učen župnik ali uradnik izmislil, da je lepše izgovarjati Kalc (P. Merku, http: //www.mladina.si/tednik/ 200420/, 27.2.2010).
KAVKA – vzdevek po ptici kot hišnem simbolu (J. Keber, 1994/3, str. 62) ali po vinski trti bela kavka, mala kavka (P. Plahuta, Z. Korošec – Koruza, 2009, str. 114, 116).
KAVŠEK – prihaja iz kraja Rdeči Kal (J. Keber, 1982, str. 234)
KESEROVIĆ
KEŠNAR – priimek po lastnosti, pomeni odlašavec (I. Koštial, 1927, str. 194).
KLADNIK – nekdo, ki ima hišo pri kladah, pri velikih, debelih, neobdelanih kosih debla
KELAM
KLEMENC – iz imena Klemen (A. Breznik, 1967, str. 261).
KLOPČIČ – patronimik, vzdevek iz živali klop
KNEZ – vzdevek iz stanovskih nazivov (J. Keber, 2001, str. 108).
KOBETIČ – iz Kobe, nastalo iz Jakob (A. Breznik, 1967, str. 261).
KOBILCA – lahko je samica konja, a izvor kaže na priimek Jakopila, torej Jakob (A. Debeljak, 1946, str. 76), kobila »ženska močne postave, navadno mlajša«, nizke

rasti, nastanek je povezan z živalskimi nazivi (J. Keber, 1999, str. 139), vzdevek po živali (J. Keber, 1964/3, str. 62).
KODERMAN – tako so včasih dali vzdevek človeku, ki je bil kodrast (P. Merku, 2004, str. 45).
KOFOL
KOKALJ – hišno znamenje ali podoba, po kateri se je hiša imenovala, služilo je namesto današnjih številk (I. Koštial, 1927, str. 355).
KOKOT– iz živalskih nazivov (J. Keber, 1999, str. 136), narečno vzhodno je kokot »petelin«, nastanek je povezan z živalskimi nazivi (J. Keber, 1999, str. 139).
KOLBL – je telica, krava v zaničljivem tonu iz nemščine (A. Debeljak, 1946, str. 76).
KOMAC – vzdevek po imenu (P. Merku, 2004, str. 29).
KORENJAK – lahko je po naselju Korenjak ali pa po lastnostih, nekdo, ki je velik, močen človek, ta korenjak bi z lahkoto dvignil vrečo; krepak, trden človek kljub letom.
KOROŠEC – iz krajevnih okolij, iz katerih je prišla določena oseba (J. Keber, 2001, str. 108), Korošec pomeni prišlek s Koroške (I. Koštial, 1927, str. 275).
KOS – iz vzdevkov po značilnih telesnih in značajskih lastnostih (J. Keber, 2001, str. 108), – iz živalskih nazivov (J. Keber, 1999, str. 136), vzdevek po ptici (J. Keber, 1994/3, str. 62).
KOSTANJŠEK – verjetno nekdo, ki je prišel iz kraja Kostanj ali Kostanjek
KOSEROVIĆ
KOŠAK – verjetno nekdo, ki je prišel iz naselja Košaki
KOŠENINA – nekdo, ki ima hišo na košenini, na travniku, navadno v hribovitem, gorskem svetu, ki se kosi le enkrat na leto
KOŠIR – mogoče iz košer, obredno čist, kozliček je bil košer ali iz kmečke hierarhije iz besede košan – četrtnajk (I. Koštial, 1927, str. 234).
KOTNIK – nekdo, ki je prišel iz Kota ali Zakota ali ima tam domačijo (J. Keber, 1998/4, str. 56).
KOVAČIČ – patronimik iz kovač (Jakopin, 1977, str. 10), iz stanovskih nazivov (J. Keber, 2001, str. 108), sin od kovača (P. Merku, 2004, str. 60).
KOVIČ – iz poklica, izvedenka iz kovač (I. Koštial, 1927, str. 234).
KOŽAR – iz Kozar, kozji pastir – iz kmečke hierarhije (I. Koštial, 1927, str. 234).
KOŽELJ – predniki slikarja Koželja so se pisali Kozel (A. Debeljak, 1946, str. 7) ali iz kuželj, to je pohleven kuža ali pa iz naselja Kuželič, Kuželj, Kuželjevec (A. Debeljak, 1946, str. 45), Koželj je vzdevek kmetu, ki je še rabil starodavni koželj, ko so sosedje že vsi predli na kolovrat (I. Koštial, 1927, str. 194).
KRALJ – izhajajo iz vladarskih in drugih stanovskih nazivov ali funkcij, nastali so lahko tudi kot vzdevki iz živalskih metafor po poimenovanju značilnih živalskih lastnostih z lastnosti določene osebe (J. Keber, 2001, str. 108), posvetno dostojanstvo (I. Koštial, 1927, str. 234).
KREČA – mogoče iz rastline kreč – je blazinasta ali rušnata gorska rastlina s posameznimi ali v latasto socvetje združenimi sveti, skorjasti kreč, kot hišni simbol
KRIŽNAR – iz Križman, to pa iz kristjan (A. Breznik, 1967, str. 261).
KRPIČ – po poklicu, krpač, nekdo, ki krpa čevlje, škornje, čevljar, krpač in krojač
KRŽAN – iz kristjan (A. Breznik, 1967, stre. 261).
KUHAR – iz poklica kuhar
KUKOVEC – nekdo, ki je doma iz Kuka ali Kukave, ali po lastnosti – bojazljivec, strahopetec, ne bodi takšna kukavica
KUMEK – nekdo, ki prihaja iz naselja Kumen
KUŠAR – mogoče iz poklica, iz besede košar, nekdo, ki je izdeloval košare
LADIČ – mogoče po kraju bivanja, iz kraja Ladince

LADINIK – nekdo, ki prihaja iz ledine, kjer je zemlja neobdelana, krčenje ledine, kopati ali orati ledino

LAJOVIC – je klicar, ki je na ves glas oznanjal čas za delo (A. Debeljak, 1946, str. 45).

LAKNER – iz nemščine, mogoče poklic ali območje, od koder prihaja

LAMBERŠEK – nekdo, ki prihaja iz območja, ki pripada Lamberju

LAMPRET – mogoče sestavljanka iz besede lampa, svetilka

LAPANJA – lapan, oseba z debelimi nosnicami, lapast v pomenu nekdo, ki ima dolg jezik ali pa je neresen (J. Keber, 1994/1, str. 61).

LAPANJE – lapan, oseba z debelimi nosnicami, lapast v pomenu nekdo, ki ima dolg jezik ali pa je neresen (J. Keber, 1994/1, str. 61).

LAVRAČ – ali Lovrač, iz Lavrencij (S. Bunc, 1962, str. 177), ali iz imena Laura, Lovrenc, Lovrencij (J. Keber, 1997/3, str. 60) ali prebivalec Lavrice, Lavrovca

LEBEN - po apostolu Filipu so nastali priimki: Filipčič, Lipej, Leban, Lipovec ... (P. Merku, http: //www.mladina.si/tednik/ 200420/, 27.2.2010).

LEDERER – iz nemščine, za poklic, obrt – usnjar, izdelovalec komatov (I. Koštial, 1927, str. 234).

LETNAR – iz nemščine, verjetno poklic

LEVPUŠČEK – lev – verjetno po kraju Levpa, Levec

LONČAR – priimek iz poklica (I. Koštial, 1927, str. 234).

LUKOVIČ – vzdevek za žival, nem. luks ali lux pomeni ris (A. Debeljak, 1946, str. 44)

MAČEK – iz maček (A. Debeljak, 1946, str. 44), priti potiho kot maček; maček ekspresivno »izkušen, spreten, prebrisan človek, zlasti moški, nastanek je povezan z živalskimi nazivi (J. Keber, 1999, str. 139), vzdevek po živali (J. Keber, 1995/3, str. 62).

MAJDIČ – metronimik iz Majda (F. Jakopin, 1977, str. 15), iz imena Majda ali Majdin sin (J. Keber, 1995/2, str. 60).

MAJHENIČ – patronimik od nekoga, ki je majhen (I. Koštial, 1927, str. 194).

MARIN – iz imena Marinus (I. Koštial, 1927, str. 114).

MARKIČ – patronimik iz imena Marko

MARTINEC – patronimik iz imena Martin

MATZELE

MAUČEC – nekdo, ki je prišel iz Mavčič ali mogoče iz mavsati se – goliti se, kokoši, ptiči se mavsajo

MAZI – mogoče iz poklica, mazati jermene, čevlje ali slabšalno mazati platno, slikati

MAZOVEC

MERELA – mogoče iz hišnega simbola, marela, dežnik

MERKUŽIČ – mogoče iz Merkač, poimenovanje članov ovčje družine, nastanek je povezan z živalskimi nazivi (J. Keber, 1999, str. 142).

MERMAL – mogoče sestavljanka iz malo miru

MERŠE – iz Morše, More, iz Movre, to iz Mavre, to je sv. Maver (A. Breznik, 1967, str. 261).

MERTIK – mogoče iz merske enote – mernik

MEŽAN – potomec oslice in konja je mezeg, iz tega sumljiv postane Mežan (A. Debeljak, 1946, str. 76).

MEŽNAR – priimek iz poklica (I. Koštial, 1927, str. 234).

MIČUNOVIČ

MIHALIČ - patronimik iz imena Miha (F. Jakopin, 1977, str. 15)

MIHELIČ – patronimik iz imena Mihael (F. Jakopin, 1977, str. 15), iz rojstnih imen (J. Keber, 2001, str. 108).
MIHELČIČ – patronimik iz imena Mihael (F. Jakopin, 1977, str. 15), iz rojstnih imen (J. Keber, 2001, str. 108).
MISSON – naslednik iz prekmurskega Ljutomisla, tudi Missia idr. (A. Debeljak, 1946, str. 47).
MLAKAR – priimek po vsej Sloveniji (I. Kuštial, 1927, str. 355), ožji krajevni izvor – živi blizu mlake (S. Torkar, 2002).
MODRIN – po zunanjih ali notranjih lastnostih (I. Koštial, 1927, str. 194).
MOŽINA – možnost vzdevek po rastlini kot hišni simbol (J. Keber, 1995/2, str. 59), pomeni ogromnega moža po rasti, lahko pa tudi človeka, ki se zna uveljavljati na katerikoli način, torej tudi hudega človeka (P. Merku, http: //www.mladina.si/tednik/ 200420/, 27.2.2010).
MULLER - iz stanovskih nazivov (J. Keber, 2001, str. 108), iz nemške besede muller, kar pomeni mlinar (J. Keber, 1996/2, str. 61).
MUŠIČ – lahko tudi iz Mučič, latinsko mucia, mucina, mačica (A. Debeljak, 1946, str. 45), izpeljani iz živalskih nazivov (J. Keber, 1999, str. 137), muha – pijan, siten kot muha »zelo, hudo«, ekspresivno: On je muha proti tebi »zelo nepomemben; zelo slaboten, šibek«, muha – »nemiren, siten, majhen človek, nastanek je povezan z živalskimi nazivi (J. Keber, 1999, str. 140), iz vzdevka muha, mušica (J. Keber, 1994/4, str. 61).
NAGLIČ – po lastnosti, nekdo, ki zelo hiti, patronimik
NARANDŽA – iz rastline, pomaranča, simbol hiše
NARAT – človek, ki je slabe volje (J. Keber, 1998/3, str. 57).
NAROBE – po kraju bivanja, biva na robu
NEŠKOSKI – iz imena Nežič, Nežin sin
NOVAK – pomeni priseljenec, kmet na novi zemlji, novinec (J. Keber, 1993, str. 57), novi naseljenec, podložnik, ki je izkrčil novino (S. Torkar, 2002).
NICKEL
OBERWALDER – iz nemščine, po kraju bivanja, iz zgodnjega gozda
OKORN – ime po zunanji lastnosti, napakah (I. Koštial, 1927, str. 194), nekdo, ki se ne ravna v skladu z družbenimi pravili: okoren podeželski fant ali nekdo, ki zaradi velikosti, nesorazmernih oblik ne ustreza ali ki se s težavo giblje, premika.
OREHEK – vzdevek po rastlini oreh (J. Keber, 1995/2, str. 59), mogoče iz Orešnik, nekdo, ki je imel hišo blizu oreha (I. Koštial, 1927, str. 315), hišno znamenje ali podoba, po kateri se je hiša imenovala, služilo je namesto današnjih številk (I. Koštial, 1927, str. 355).
ORŠIČ–iz Oraš, to iz Oranže, nastalo iz Erazem (A. Breznik, 1967, str. 261), za doseljence, iz orssich, lat. ursus, za medveda, najstarejši indoevropski naziv (A. Debeljak, 1946, str. 10).
ORTAR
OSENK – nekdo, ki prideluje oves ali iz hišne oznake – žito oves
OSMANI
OSMANAGIĆ
OSOJNIK – nekdo, ki je imel hišo na severni strani gore (I. Koštial, 1927, str. 351).
OTOLANI
PAJER
PAJTAK
PANČUR – pantar je kovač, ki dela pante (A. Debeljak, 1946, str. 44)
PASICHNYK

PAVALEC – mogoče iz plavalec
PAVLI – iz imena Pavel (A. Breznik, 1967, str. 261), iz Paulus, v latinščini pomeni majhen (J. Keber, 1994/3, str. 64).
PAVLIČ – patronimik iz imena Pavel (A. Breznik, 1967, str. 261), I. Koštial, 1927, str. 114)
PAVŠIČ – patronimik iz Povše, ta iz Pavše, ta iz Pavel (A. Breznik, 1967, str. 261).
PECELI
PERPAR
PETEK – za nekoga, ki se je rodil v petek, predkrščansko ime ali vzdevek (S. Torkar, 2002).
PETERLIN – iz petelin – iz živalskih nazivov (J. Keber, 1999, str. 136), vzdevek po živali (J. Keber, 1995/3, str. 62), po lastnostih petelina ali hišno znamenje – petelin (S. Torkar, 2002).
PETERNELJ – sin osebe, ki se je pisala Perko (J. Keber, 1998/2, str. 52).
PETROVIČ – iz rojstnih imen (J. Keber, 2001, str. 108), patronimik iz Peter ali Petrov sin (J. Keber, 1995/3, str. 60).
PFLAUM
PILTAVER – iz poklica, pomeni podobar (I. Koštial, 1927, str. 234).
PIPP
PIRMAN – iz poklica, gasilec ognja
PIRNAT – iz Pernat, to iz Perko, iz Pernhard, Bernhard, sv. Bernard (A. Breznik, 1967, str. 261), priimek po lastnostih, napakah, obleki itd., pernat (I. Koštial, 1927, str. 194).
PISKAR – mogoče iz poklica – piskar
PIŠKUR – vzdevek po živali (J. Keber, 1995/3, str. 62) ali hišni simbol.
PIVC – verjetno po osebnostnih lastnostih, nekdo, ki uživa pijačo, ki rad pije kakšno pijačo
PIVEC – verjetno po osebnostnih lastnostih, nekdo, ki uživa pijačo, ki rad pije kakšno pijačo
PLANINC – prebivalec kraja Planina ali iz planine ali planšarije ali kot planinec, planšar (J. Keber, 1993/2, str. 59).
PLANINŠEK – prebivalec kraja Planina ali iz planine ali planšarije ali kot planinec, planšar (J. Keber, 1993/2, str. 59).
PLAZNIK – po kraju bivanja, je doma blizu plazu
PODBEVŠEK – verjetno po kraju bivanja, iz Podboršek, doma pod gozdom – pod borštom
PODBORŠEK – verjetno po kraju, doma pod gozdom – pod borštom
PODLESNIK – je mož, nastanjen pod gozdom, podlesek je kaleč lešnik, istoimenska rastlina, kljunač ali gozdna miš (A. Debeljak, 1946, str. 47).
PODLIPNIK – verjetno po kraju bivanja, ima hišo pod veliko lipo
PODPESKAR – verjetno po kraju bivanja, ima hišo pod peski, mogoče pod meliščem
POGAČAR – tisti, ki peče pogače ali pite (J. Keber, 1997/4, str. 54).
POGRAJC – po kraju bivanja, doma iz naselja Podgrad
POLJANŠEK – verjetno po kraju bivanja, doma iz naselja Poljane
POPOVIČ – patronimik, mogoče iz besede pop – duhovnik v pravoslavni cerkvi
POTECIN
POTOČNIK – nekdo, ki je imel hišo ob potoku (I. Koštial, 1927, str. 315), ožji krajevni izvor (S. Torkar, 2002).
POVH – iz besede polh (A. Debeljak, 1946, str. 47), priimek iz živalskih nazivov (J. Keber, 2001, str. 106), iz lastnosti – spati kot polh »trdno«, debel kot polh, nastanek

je povezan z živalskimi nazivi (J. Keber, 1999, str. 140), vzdevek po živali (J. Keber, 1995/3, str. 62), po živali (I. Koštial, 1927, str. 355).
PRAŠNIKAR – nekdo, ki ima tak poklic, da je pogosto prašen
PREDNIK – po kraju bivanja, doma je pred nekim krajem (J. Keber, 1997/2, str. 60).
PRELOVŠEK – verjetno po kraju, prišlek iz Prelog ali Preloke
PRELESNIK – prihaja iz Prelesja pri Blagovici (I. Koštial, 1927, str. 275).
PRIMOŽIČ – patronimik iz imena Primož (A. Breznik, 1967, str. 261).
PRODNIK – nekdo, ki ima hišo v prodih, blizu reke
PRUSNIK – iz Prus, prišlek iz Poljske – iz Prusije (A. Debeljak, 1946, str. 10).
PUGELJ – iz pugelj ali koštrun A. Debeljak, 1946, str. 75, poimenovanje članov ovčje družine, koštrun, skopljen oven, iz italijanskega castrone – skopljenec, nastanek je povezan z živalskimi nazivi, J. Keber, 1999, str. 142, iz tolst kot pugelj, debel, masten ali pugač, ime koze, koštrun (J. Keber, 1995/1, str. 68), je oven, ki se kolje ob veliki noči, ki je bil tolst (I. Kuštial, 1927, str. 355).
PUSTOTNIK – ožjega krajevnega izvora (S. Torkar, 2002)
RACAJ – iz nem. narečja, ratz = gosenica, podgana, dihur, kuna, hrček (A. Debeljak, 1946, str. 44), mogoče vzdevek po živali raca (J. Keber, s1995/3, str. 62), možnost iz Rataj, kar je iz kmečke hierarhije (I. Koštial, 1927, str. 234), iz rataj – orač – iz kmečke hierarhije (S. Bunc, 1962, str. 177).
RADOŠ –iz rojstnega imena (S. Torkar, 2002) ali prišlek iz kraja Radoši.
RAJER
RAJHARD – iz osebnega imena Rihard
RAK– iz živalskih nazivov (J. Keber, 1999, str. 136), iz lastnosti – rdeč kot kuhan rak, »zelo«, nastanek je povezan z živalskimi nazivi (J. Keber, 1999, str. 140); iz Rakše, to iz Rokše, to iz sv. Roka (A. Breznik, 1967, str. 261) ali hišno znamenje (S. Torkar, 2002).
RAMIĆ
RAVNIKAR – pogost priimek po vsej Sloveniji (I. Kuštial, 1927, str. 395), izvira iz kraja bivanja (J. Keber, 1997/2, str. 60).
RAVNJAK – prihaja iz ravninskega kraja (J. Keber, 1997/2, str. 60).
RAZPOTNIK – pomeni najdenec; na Koroškem je to kmet, ki ima hišo na razpotju (I. Koštial, 1927, str. 194).
RENKO – različica osebnega imena iz Lovrenc (J. Keber, 1997/3, str. 62).
RAMŠAK – verjetno po kraju bivanja, iz naselja Renke, Renče, Remšnik
REMŠKAR – verjetno po kraju bivanja, iz naselja Renke, Renče, Remšnik
REPAR – iz Repe, to iz Rupe, okrajšana oblika imena Rupert (A. Breznik, 1967, str. 261).
REPAS – iz Repe, to iz Rupe, okrajšana oblika imena Rupert
RESNIK – je nekdo, ki je imel hišo sredi resja (I. Koštial, 1927, str. 315).
RIHTAR – priimek po položaju, je občinski načelnik in obenem razsodnik med občani (I. Koštial, 1927, str. 234).
ROBNIK – je nekdo, ki ima hišo na Robu ali je prišlek iz kraja Rob
RODE – verjetno po kraju bivanja, ki dobro rodi, daje dobre plodove
ROGELJ – verjetno po oblikovanosti površja, skalni rogelj
ROJS – verjetno prihaja iz kraja Roje, lahko tudi po osebnostnih lastnostih
ROPIČ – iz Repič, iz Rupe, okrajšana oblika imena Rupert (A. Breznik, 1967, str. 261).
ROPRET – verjetno iz osebnega imena Rupert
ROT – verjetno po barvi las – rdečelas

ROVANŠEK – verjetno po kraju bivanja – prihaja iz Rove
ROZMAN – iz Oranže, nastalo iz Erazem (A. Breznik, 1967, str. 261).
ROŽMAN – iz Oranže, nastalo iz Erazem (A. Breznik, 1967, str. 261).
RUČIGAJ – verjetno iz kraja bivanja, zeleni gaj
RUDOF – verjetno iz osebnega imena Rudolf
SABLJAKOVIĆ
SAJOVIC – osebne lastnosti po samostalnikih (I. Koštial, 1927, str. 194).
SANKOVIČ
SEMPRIMOŽNIK – Seme iz Sime, iz Simon (A. Beznik, 1967, str. 261), iz Šemprimožnik, iz Šent-Primoža (I. Kuštial, 1927, str. 395).
SERŠEN – iz živalskih nazivov (J. Keber, 1999, str. 136).
SEVER – po vetru, ki prihajajo s severa ali juga, torej Sever (P. Merku, http: //www.mladina.si/tednik/ 200420/, 27.2.2010).
SIMIONOV – iz Simon, nastal verjetno v Rusiji (F. Jakopin, 1977, 11–12), iz imena Simon (A. Breznik, 1967, str. 261).
SITAR – verjetno po poklicu – izdelovalec sit
SIVEC – iz živalskih nazivov (J. Keber, 1999, str. 136), ali po barvi las
SKALA – mogoče iz Skalar, nekdo, ki je imel hišo na skali (I. Koštial, 1927, str. 315).
SKOK – mogoče iz naselja Skoke ali Skočir – je majhen, naglo jezen mož (I. Koštial, 1927, str. 194).
SLANA – mogoče po kraju bivanja, kjer je hladno in je pogosto slana, ali po osebnostnih lastnostih
SMOLE – iz smole, da imaš nesrečo ali smolo (J. Keber, 1996/1, str. 57), smole je imel roke umazane s smolo, kar je pri čevljarju naravno (I. Koštial, 1927, str. 194).
SMOLIČ – patronimik, iz smole, da imaš nesrečo ali smolo (J. Keber, 1996/1, str. 57), mogoče iz madžarščine Szmodics, slovensko Smodič (I. Koštial, 1927, str 395).
SMOLNIKAR – iz smole, da imaš nesrečo ali smolo (J. Keber, 1996/1, str. 57).
SRŠEN – priimek iz živalskih nazivov (J. Keber, 2001, str. 106), gledati kot sršen, hud kot sršen, nastanek je povezan z živalskimi nazivi (J. Keber, 1999, str. 140), vzdevek po živali (J. Keber 1995/3, str. 62), sršen je bil nagle jeze (I. Koštial, 1927, str. 355).
STARČEVIČ – sin od starke ali starca
STARBEK
STARE – po osebnih fizičnih ali psihičnih lastnosti – bil je star
STARIN – po osebnih fizičnih ali psihičnih lastnosti – bil je star
STIBRIČ – patronimik, mogoče izvira iz stebra, doma v bližini nekega skalnega stebra
STOJC – predslovansko in predkrščansko ime Stojko, Stojan (S. Torkar, 2002)
STRAŽIŠČAR – nekdo, ki je prišel iz Stražišča
STREHAR – nekdo, ki je prišel iz kraja Strehovci, mogoče tudi iz poklica
STRMŠEK – verjetno po kraju bivanja, prebivalec iz Strmca, ali pa ima hišo v veliki strmini
STRAJNAR – nekdo, ki je prišel iz naselja Stranje
STRUŠNIK – nekdo, ki je prišel iz kraja Stružnica
STUPAR – mogoče iz poklica
STUPICA – mogoče iz poklica
SUSURI
SUŠNIK – nekdo, ki je prišel iz kraja Sušica ali Suša, po kraju bivanja (J. Keber, 1997/2, str. 60).
SVETLIN – mogoče po osebnostnih lastnostih ali kraju bivanja, svetlikajoč se kraj ob jezeru, potoku, na jasi

ŠABEC – mogoče iz priimka Šarec, ta pa iz lastnosti
ŠALAMON – iz osebnega imena Salamon ali Simeon
ŠERE
ŠIMEC – nastal iz imena Simon, Šimon, Šimen (F. Jakopin, 1977, str. 12), iz Šime, to iz Šimen (A. Breznik, 1967, str. 261).
ŠINKOVEC – možno iz Šinko, ta iz Šimon (F. Jakopin, 19771, str. 12), nastanek je povezan z živalskimi nazivi – ptič ščinkavec (J. Keber, 1999, str. 142).
ŠIRCELJ – iz Širc, to pa mogoče iz osebnih fizičnih ali psihičnih lastnosti, širok, debel človek
ŠKABAR – iz Škrabec, Škrabar, iz škrabati, rezljati (J. Keber, 1998/1, str. 59)
ŠKAFAR – verjetno poklic – izdelovalec škafov
ŠKARJA – iz nemščine biti sodni sluga kakor Šerg in Škarja (A. Debeljak, 1946, str. 9), srednjeveški pomen za načelnika čete ali biriča (S. Bunc, 1962, str. 177).
ŠKRJANEC – priimek iz živalskih nazivov, J. Keber, 2001, str. 106, vzdevek po ptici (J. Keber, 1995/3, str. 62).
ŠKORJANC– priimek iz živalskih nazivov, J. Keber, 2001, str. 106, vzdevek po ptici (J. Keber, 1995/3, str. 62), vzdevek po ptici škrjanec ali hišni simbol (J. Keber, 1997/2, str. 58).
ŠKOFLJANC – iz škof, izhaja iz vladarskih in drugih stanovskih nazivov ali funkcij, nastal lahko tudi kot vzdevek po poimenovanju značilnih lastnostih določene osebe (J. Keber, 2001, str. 108).
ŠLJIVAR – verjetno hrvaški vzdevek po rastlini sliva, lahko hišni simbol
ŠRAJ
ŠTEPEC – iz Štefe, okrajšana oblika imena Štefan, iz podomačene oblike b in p za tuji f (A. Breznik, 1967, str. 261).
ŠTIRN
ŠTRUKELJ – lahko kot slaščičar, gostilničar ali pa enostavno: uživalec štrukljev, ki se mu je to poznalo po trebuhu (P. Merku, http: //www.mladina.si/tednik/ 200420/, 27.2.2010), priimek po jedi, če je nekdo rad jedel določeno jed (I. Koštial, 1927, str. 194).
ŠVIGELJ – po osebnostnih lastnostih, nekdo, ki vujuga, hitro menja smer vožnje
ŠUBELJ – po kraju bivanja, kraj ob Bodenskem jezeru v Švici (vir: Pavel Šubel, Domžale)
ŠUBIC
ŠUŠNJARA
TARTARA
TEKAVC - iz poklica tkalec, Tkalec, ki potem postane Kalec, Kalčič ali Kavčič, v 19. stoletju pa se je kakšen učen župnik ali uradnik izmislil, da je lepše izgovarjati Kalc (P. Merku, http: //www.mladina.si/tednik/ 200420/, 27.2.2010), po poklicu tkalec (I. Koštial, 1927, str. 234).
TKALEC – poimenovanje po poklicu – tkalec (J. Makovec, 1987, str. 45).
TOMAŽIČ – patronimik iz imena Tomaž (A. Breznik, 1967, str. 261).
TOMIĆ – patronimik iz imena Tomaž
TOPIČ
TRATNIK – vzdevek po rastlini, trave, trate (J. Keber, 1995/2, str. 59), mogoče iz Trtnik, Koser, Kosir in Krivec so dobili ime po znanem orodju (I. Koštial, 1927, str. 194).
TRDIN – mogoče po fizičnih ali psihičnih lastnostih oseb – trdoglavec, svojeglavec (J. Keber, 1993/3, str. 58).
TRUNKELJ – iz osebnostnih lastnostih ali po poklicu ali okolici hiše, neobdelan kos lesa

TURIČNIK – nekdo, ki je prišel, pribežal iz turškega imperija (J. Keber, 1994/1, str. 62).
TURŠIČ – sin od prišleka iz turškega imperija (J. Keber, 1994/1, str 62).
UČAKAR – poimenovanje ovčje družine, nastanek je povezan z živalskimi nazivi (J. Keber, 1999, str. 142), iz ovca, ovček, ovčar, ovčakar (J. Keber, s1995/1, str. 59).
UJC – iz besede ujec, to je materin brat ali stric po materini strani
UKMAR – je nekdo, ki se rad uči
ULES – iz Ule, iz Vele in to iz Veleb, kar je iz imena Filip (A. Breznik, 1967, str. 261).
URANKAR – iz poimenovanja ptice – vrana, lahko po osebnostnih lastnostih ali hišnem simbolu (J. Keber, 1995/3, str. 62).
VAGAJA
VAMPLIN – sestavljen priimek
VARŠIČ – patronimik, po kraju bivanja ali prihoda, iz vrha
VERŠNJAK – izvira iz besede vrh, prihaja iz Vrha … (J. Keber, 1997/4, str. 52).
VELKAVRH – jasno pove nastanek, prihaja iz Velikega Vrha (I. Koštial, 1927, str. 194).
VESEL – živahen in vesel človek s smislom za humor (J. Keber, 1995/4, str. 62).
VIDEMŠEK – Vidmar in Videmšek je obdeloval cerkveno posestvo (I. Koštial, 1927, str. 315), prišlek iz kraja Videm
VIDERGAR
VINDŠNURER
VODNIK – mogoče iz poklica – vodič
VODLAN – sestavljen priimek
VODUŠEK – verjetno po kraju
VOGRIN – prišlek iz Ogrskega ali Oger ali Mandžar, narečna izgovarjava Vogrin (J. Keber, 1994/2, str. 49).
VOLČINI – iz Volčina, povečan iz živali volk (A. Debeljak, 1946, str. 7).
VOVK – iz živali volk (A. Debeljak, 1946, str. 7), priimek iz živalskih nazivov (J. Keber, 2001, str. 106), z vzdevkov po značilnih telesnih in značajskih lastnostih (J. Keber, 2001, str. 108), iz živalskih nazivov (J. Keber, 1999, str. 136), krvoločen, požrešen kot volk, lačen kot volk, volk slabšalno »krvoločen, neusmiljen človek; pohlepen, brezobzirnem človek«, priimek iz živalskih nazivov (J. Keber, 2001, str. 106).
VOLF – iz nemščine , žival volk (A. Debeljak, 1946, str. 7), iz živalskih nazivov – volk (J. Keber, 1999, str. 136).
VREČAR – mogoče poklic – izdelovalec vreč
VRENJAK – po vrenju, po osebnostnih lastnostih ali poklicu
VRŠNIK – nekdo, ki prihaja z Vrha, ima hišo na vrhu
VRTAČNIK, prebivalec iz naselja Vrtača ali območja z vrtačami – to je tipično slovensko površje (J. Keber, 1996/4, str. 59).
VRTARIČ – patronimik, mogoče po kraju bivanja ali poklicu, vratar
VUKALIĆ – priimek doseljencev iz Srbije iz vuk, volk (A. Debeljak, 1946, str. 7)
ZAKRAJŠEK – verjetno po kraju Zakraj ali legi hiše
ZALOKAR – nekdo, ki izhaja iz kraja Zaloka ali Zaloke (J. Keber, 1998/1, str. 57), nekdo, ki je imel hišo za loko (I. Koštial, 1927, str. 315).
ZGONC – iz različice besede zvonec, lahko je zvonec hišni simbol (J. Keber, 1997/1, str. 63).
ZUPAN– iz stanovskih nazivov – župan (J. Keber, 2001, str. 108).
ŽARGI – tisti, ki je žagal, iz poklica – žagar
ŽAVBI – po osebnostnih lastnostih ali poklicu, iz žavba, mazilo, krema

ŽEN – mogoče iz besede žena
ŽERAK – mogoče iz besede žir, bukov živ, nabiralec žira za hrano prašičem
ŽERJAV – priimek živalskega izvora (J. Keber, 2001, str. 106), Žerjav je morda imel dolg vrat ali je kričal kakor žerjav (I. Koštial, 1927, str. 355), prihaja iz naselja Žerjav
ŽIBERT – iz osebnega imena
ŽIČKAR – mogoče prihaja iz naselja Žiče ali pa mogoče izhaja iz poklica
ŽURA – mogoče iz osebnostnih lastnosti, iz besede žuren, kar pomeni hiter, uren, žurna hoja, žurno delati